

1056

- 2 -

ging VARA, gevestigd en kantoor houdende te Hilversum,

Gehoord partijen; 5) de rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging de Vrijzinnig Protestantse Radio Omroep (VPRO), gevestigd te 's-Gravenhage en kantoor houdende te Hilversum,

Gesien de stukken 6) de stichting Centraal Bureau voor den Omroep in Nederland, gevestigd en kantoor houdende te Hilversum,

Overwegende dat, voor eiseressen tot cassatie van een tussen partijen gewezen arrest van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 26 maart 1964, tevens incidenteel verweersters, vertegenwoordigd door Mr. C.R.C. Wijckerheld Bisdom, advocaat bij de Hoge Raad,

t e g e n

de naamloze vennootschap N.V. Televizier, gevestigd en kantoor houdende te Leiden, verweerster in cassatie, tevens incidenteel eiseres tot cassatie, vertegenwoordigd door Mr.

- 3 -

... hebben verzoekt, alle A.G. Maris, mede advocaat bij
... dat de Omroepen en C.B. de Hoge Raad;

Gehoord partijen;

Gehoord de waarnemend Advocaat-Generaal Minkenhof,
namens de Procureur-Generaal, in haar conclusie tot vernietiging van het arrest met verwijzing en tot verwerping van het incidenteel beroep;

Gezien de stukken;

Overwegende dat, voor zover in cassatie van belang, uit het bestreden arrest en de stukken van het geding blijkt:

dat de eiseressen tot cassatie onder 1 tot en met 5 - hierna te noemen de Omroeporganisaties, Omroepverenigingen of Omroepen - tezamen met eiseres tot cassatie onder 6 - hierna te noemen Centraal Bureau of C.B. - bij op verkorte termijn op 21 februari 1962 uitgebrachte lagvaarding verweerster in cassatie - Televizier - hebben gedaagd voor de Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage en hebben gevorderd dat laatstgenoemde zal worden bevolen

a) in het weekblad "Televizier" achterwege te laten het afdrukken in verkorte of onverkorte vorm of in welke vorm ook van enig programmageschrift, waarvan de Omroepen en C.B. de makers zijn;

b) zich te onthouden van het gebruiken en publiceren van programmegegevens, welke derden in strijd met hun verplichtingen jegens de Omroepen en C.B. aan Televizier

- 4 -

hebben verstrekt, alles met nevenvorderingen; dat de Omroepen en C.B. als grondslag van het onder a gevorderde aanvankelijk hebben gesteld: "dat de Omroepen wekelijks programmageschriften samenstellen, en wel onder meer in de vorm van schriftelijke, in het Nederlands gestelde voorprogramma's, alsmede in de vorm van wekelijks verschijnende programma-bladen; dat het Centraal Bureau in opdracht van de Omroepen de hierboven genoemde voorprogramma's bewerkt en vertaalt en alsdan in schriftelijke vorm aan een aantal relaties van de omroep als voorprogramma's (in het Frans: avant-programmes) toezendt; dat alle hierboven genoemde geschriften vallen onder de bescherming der auteurswet; dat Televizier uitgeeft een weekblad geheten "Televizier" en daarin wekelijks de programma's van de Omroepen en C.B. publiceert; dat Televizier deze programma's slechts kan publiceren en dan ook heeft gepubliceerd door deze geheel of ten dele over te nemen, althans te doen overnemen, uit en te ontlenen, althans te doen ontlenen, aan programmageschriften van de Omroepen en C.B., die aan Televizier daartoe geen toestemming hebben gegeven, welke handelwijze van Televizier in strijd met de wet is; dat de Omroepen en C.B. daarvan nadeel ondervinden met betrekking tot het debiet van haar programmabladen; dat Televizier ondanks sommatie het publiceren van de programma's van de Omroepen en C.B. niet heeft beëindigd;"

dat de Omroepen en C.B. nader hebben gesteld - en

1059

- 5 -

in zoverre haar stellingen gewijzigd -, dat (slechts) is gebleken, dat Televizier de door haar gepubliceerde radioprogrammagegevens geheel of grotendeels heeft overgenomen uit de - onder voormelde voorprogramma's begrepen - in het Frans gestelde zogenaamde buitenland-programma's, die door het Centraal Bureau worden vervaardigd aan de hand van de van ieder der Omroeporganisaties, voor wat betreft haar eigen programma ontvangen spreeklijsten - ook wel voorprogramma's genoemd - met de daarbij behorende wijzigings- c.q. aanvullingsbladen;

dat de Omroepen en C.B. als grondslag van het onder b gevorderde hebben gesteld, zakelijk, dat Televizier haar programma's geheel of ten dele heeft verkregen van derden, die, in strijd met hun verplichtingen jegens de Omroepen en C.B., de aan Televizier ter beschikking gestelde gegevens hebben overgenomen uit en ontleend aan programmageschriften van de Omroepen en C.B.; dat dit gebruiken door Televizier van de van derden verkregen programmagegevens, welke derden deze gegevens in strijd met hun verplichtingen jegens de Omroepen en C.B. aan Televizier hebben doorgegeven - zulks terwijl Televizier van gemelde verplichtingen op de hoogte is, althans behoort te zijn - onrechtmatig is en de Omroepen en C.B. daarvan nadeel ondervinden met betrekking tot het debiet van haar programmabladen;

dat, nadat Televizier verweer had gevoerd en een eis in reconventie had ingesteld, de Rechtbank bij vonnis

- 6 -

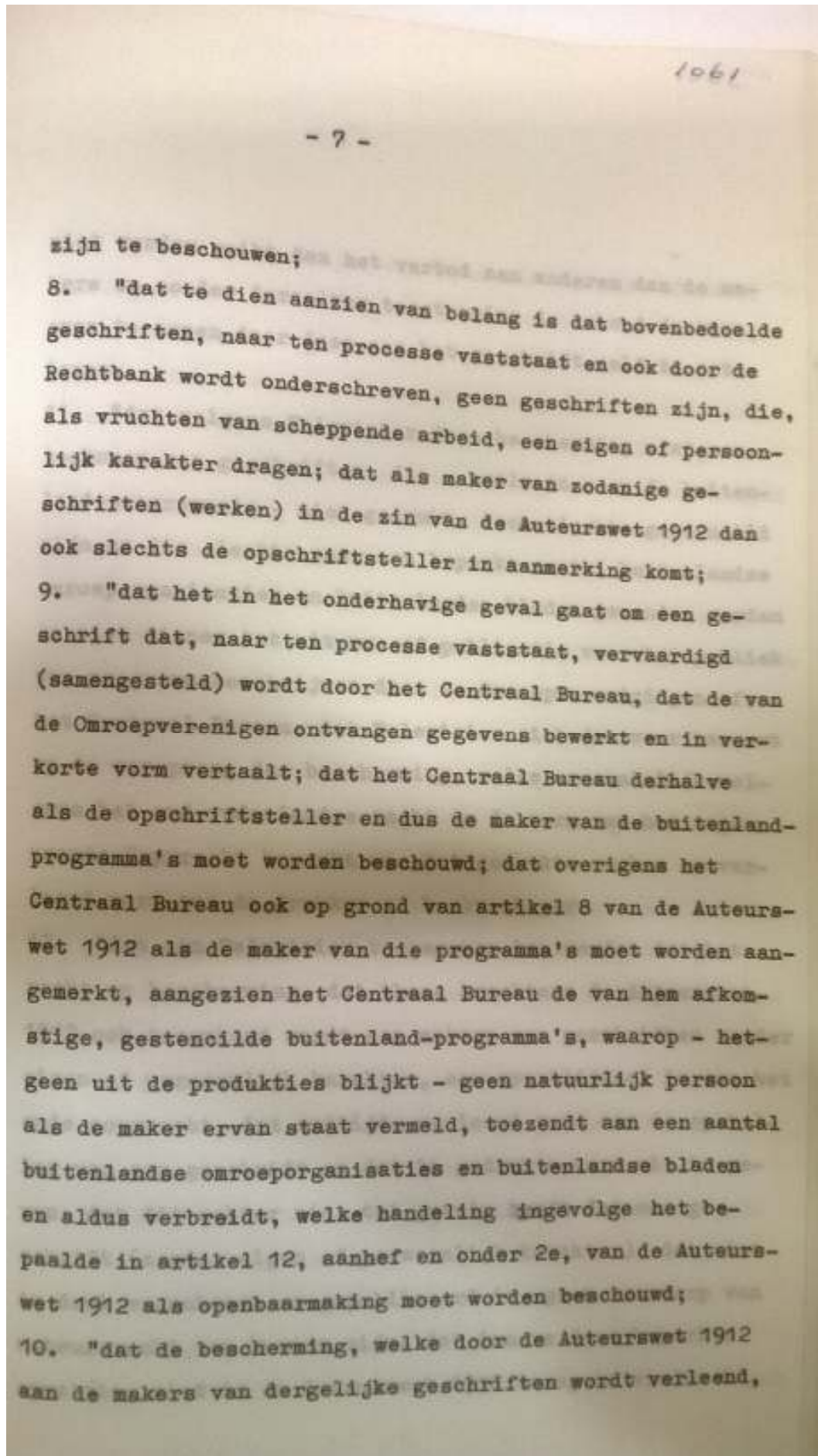
van 22 januari 1963 in conventie aan de Omroeporganisatie en Centraal Bureau met betrekking tot beide vorderingen in conventie een bewijsopdracht heeft verstrekt, welke, wat de vordering op de onder a genoemde grondslag betreft betrekking heeft op de stelling dat Televizier de programma's van de Omroepen en C.B. heeft overgenomen, terwijl de Rechtbank aan Televizier haar vordering in reconventie heeft ontzegd;

dat de Rechtbank in dit vonnis in conventie onder meer heeft overwogen:

5. "dat eiseressen zich op het standpunt stellen - waar mee de Rechtbank zich verenigt - dat de door het Centraal Bureau vervaardigde buitenland-programma's geschriften zijn, die door de Auteurswet 1912 beschermd worden, daar zij vallen onder "andere geschriften" als bedoeld in artikel 10 van die wet;

6. "dat Televizier de nietigheid der dagvaarding, althans de niet-ontvankelijkheid van eiseressen in haar vordering hebben ingeroepen, aangezien uit de dagvaarding niet duidelijk is wie volgens eiseressen als de maker, dit wil zeggen opschriftsteller van de buitenlandse voorprogramma's, als bedoeld in de dagvaarding, moet worden aangemerkt;

7. "dat eiseressen in de dagvaarding ook ten aanzien van de buitenland-programma's hebben gesproken van de programmageschriften van eiseressen en zij bij pleidooi hebben volgehouden dat eiseressen als de makers daarvan

1062

- 8 -

niet verder reikt dan het verbod aan anderen dan de makers om zonder derzelve toestemming de inhoud daarvan over te nemen door deze aan het geschrift zelf te ontle-
lenen; van het auteursrecht; dat integendeel uit de art.

11. "dat volgens Televizier deze bescherming niet zou toekomen aan geschriften, die - zoals in casu de buitenland-programma's - niet gedrukt, doch slechts gestencild zijn en die slechts naar een beperkt aantal buitenlandse omroeporganisaties en buitenlandse bladen gezonden worden en niet dienen tot uitgave of publicatie voor het publiek van programmabescrijven door de Omroepverenigingen of het Centraal Bureau; dat Televizier zich daarvoor baseert op de oorsprong der bescherming, welke aanvankelijk volgens het oud-vaderlandse recht in de vorm van het zogenaamde Copyrecht beperkt was tot gedrukte werken en verleend werd aan de drukker of boekverkoper;

12. "dat aan Televizier toegegeven kan worden dat het recht op bescherming, dat thans krachtens de Auteurswet 1912 ook toegekend wordt aan makers van geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter, een overblijfsel is van het oude copyrecht, dat oudtijds verleend werd aan de opsteller van een geschrift om dat in gedrukte vorm uit te geven; dat dit echter niet tot gevolg heeft dat een geschrift (zonder eigen of persoonlijk karakter), dat niet in druk verschenen en gepubliceerd is, geen voorwerp van auteursrecht zou kunnen zijn; dat immers deze beperkte opvatting niet in de Auteurswet 1912 terug te vinden is,

1063

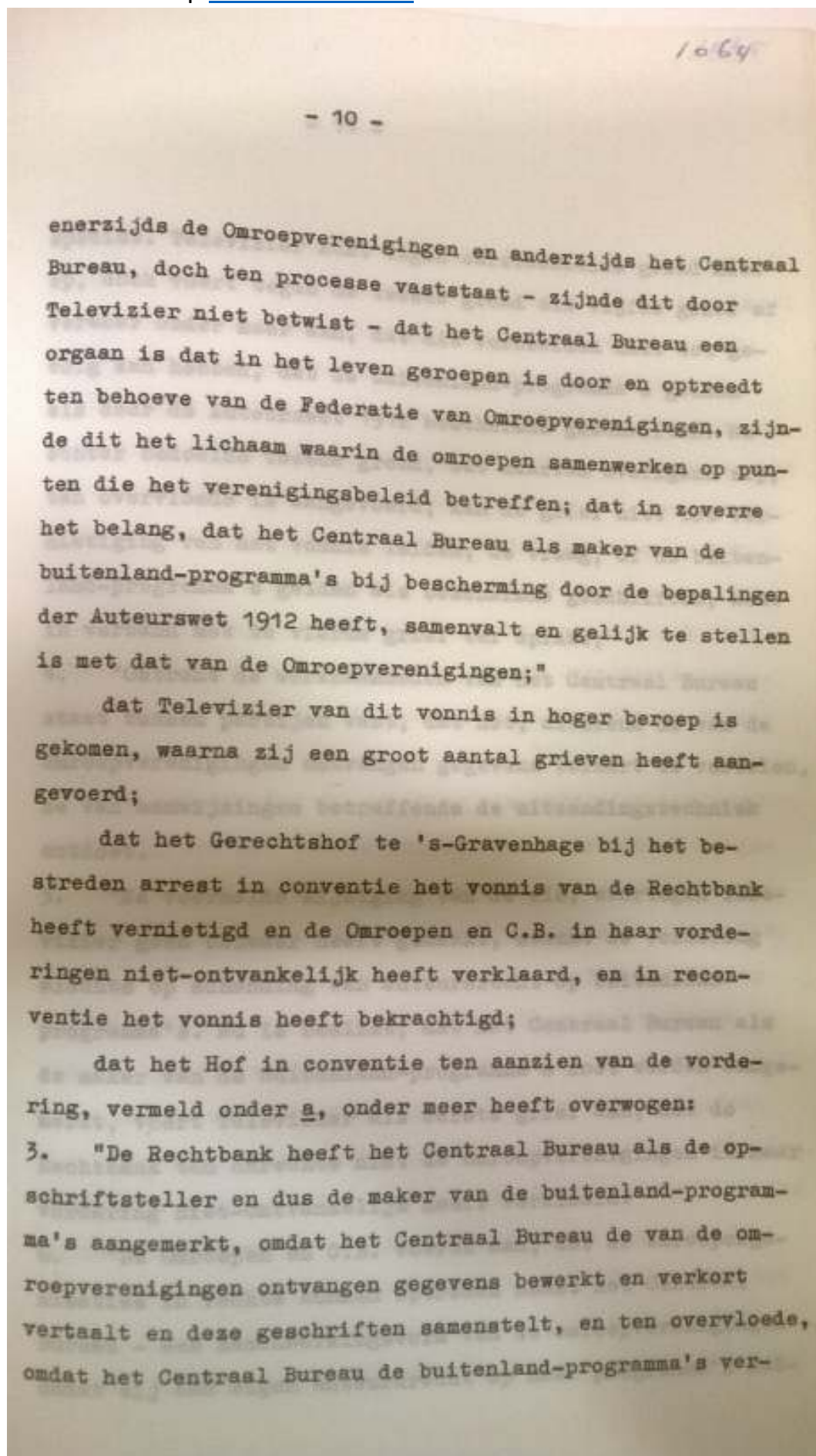
- 9 -

waar sprake is enerzijds van de maker (en niet drukker) als degene aan wie het auteursrecht toekomt en anderzijds van - onder meer - geschriften (en niet drukwerken) als object van het auteursrecht; dat integendeel uit de artikelen 12 en 47, waarin sprake is van respectievelijk niet in druk verschenen en niet uitgegeven werken, blijkt dat de bescherming reeds vóór het drukken of uitgeven van het werk kan bestaan; dat trouwens reeds in de wet van 28 juni 1881 - blijkens de Memorie van Toelichting - het gebruik van het woord "nadrukken" opzettelijk vermeden is en in plaats daarvan gesteld is "door druk gemeen maken" onder meer met het oog op de onuitgegeven werken;

13. "dat het echter evenzeer duidelijk is dat een maker van een geschrift zonder eigen of persoonlijk karakter zich slechts dan met vrucht op zijn auteursrecht kan beroepen, wanneer hij daarbij belang heeft, hetgeen slechts het geval zal zijn, wanneer vaststaat dat hij het geschrift opgesteld heeft teneinde dit publiekelijk te verspreiden;

14. "dat in het onderhavige geval het Centraal Bureau het door hem opgestelde buitenland-programma althans in Nederland niet onder het publiek verspreidt, doch vaststaat dat de in de buitenland-programma's opgenomen programmabeschrijvingen in meer uitgebreide, en soms ook overigens iets gewijzigde, vorm voorkomen in de door de Omroepverenigingen uitgegeven programmabladen;

15. "dat nu formeel onderscheid gemaakt kan worden tussen

1065
- 11 -

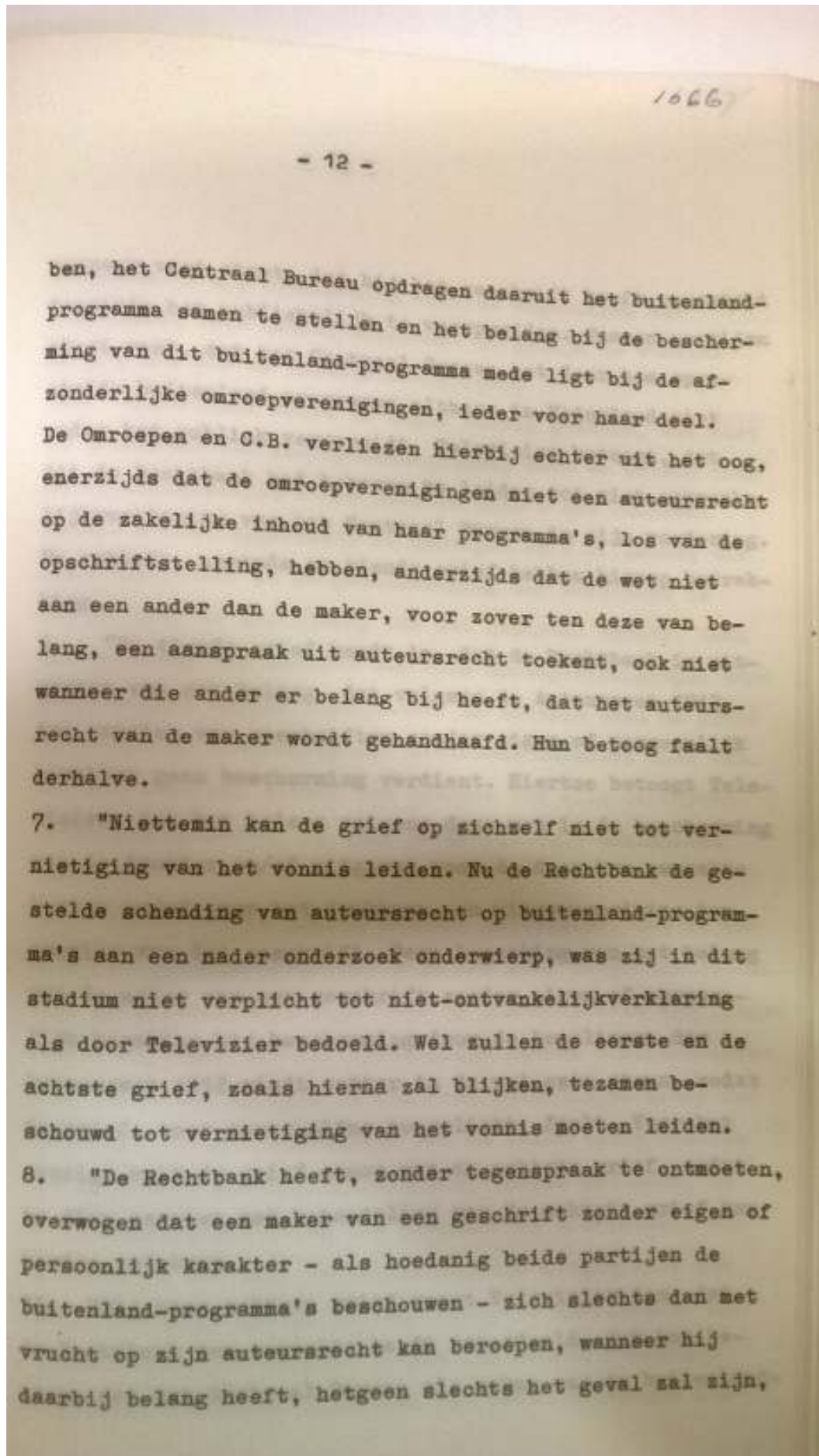
spreidt. Televizier komt tegen eerstbedoelde grond niet op, doch voert tegen de tweede grond als vijfde grief of verweer onder meer aan, dat dit verbreiden niet tot gevolg kan hebben, dat de buitenland-programma's gelden als door de Auteurswet 1912 beschermde geschriften. Nu echter bedoelde tweede grond, wat daarvan overigens zij, ten overvloede is aangevoerd, kan de grief niet tot vernietiging van het vonnis leiden; de vraag, of de buitenland-programma's gelden als beschermde geschriften, komt in verband met de vierde grief ter sprake;

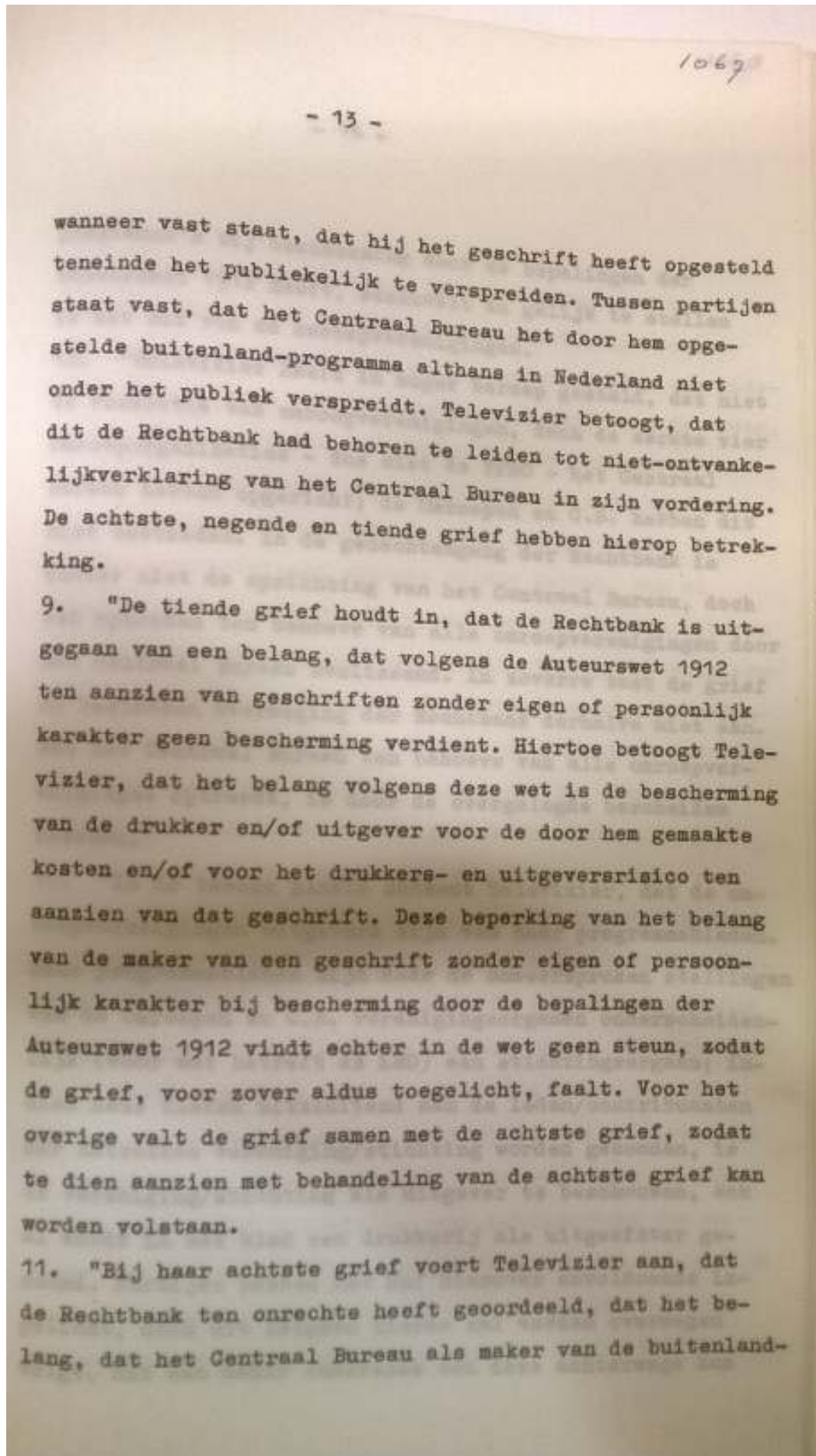
4. "Omtrent de werkzaamheden van het Centraal Bureau staat tussen partijen vast, dat het, alvorens de van de omroepverenigingen ontvangen gegevens verkort te vertalen, ze van aanwijzingen betreffende de uitzendingstechniek ontdeet.

5. "Na voormelde wijziging van de eis, waartegen Televizier geen bezwaar heeft gemaakt, steunt de vordering slechts op schending van auteursrecht op buitenland-programma's. Nu is beslist, dat het Centraal Bureau als de maker van de buitenland-programma's moet worden aangemerkt, voert Televizier als eerste grief aan, dat de Rechtbank ten onrechte niet de omroepverenigingen in haar vordering niet-ontvankelijk heeft verklaard.

6. "De Omroepen en C.B. voeren aan, dat de omroeporganisaties in rechte kunnen optreden naast het Centraal Bureau - een samenwerkingsvorm van de omroepverenigingen - omdat zij een eigen auteursrecht op haar programma's heb-

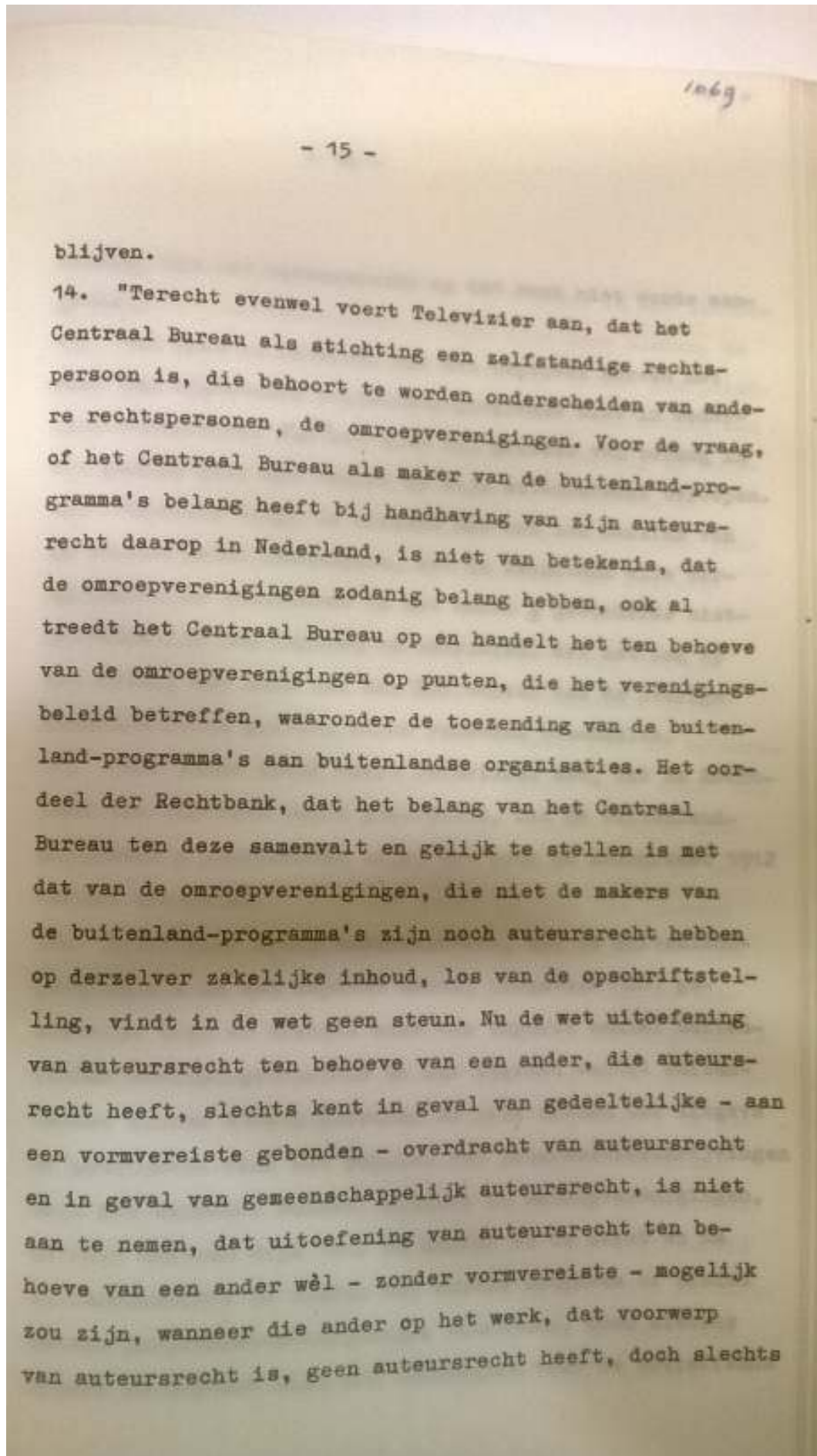
1068
- 14 -

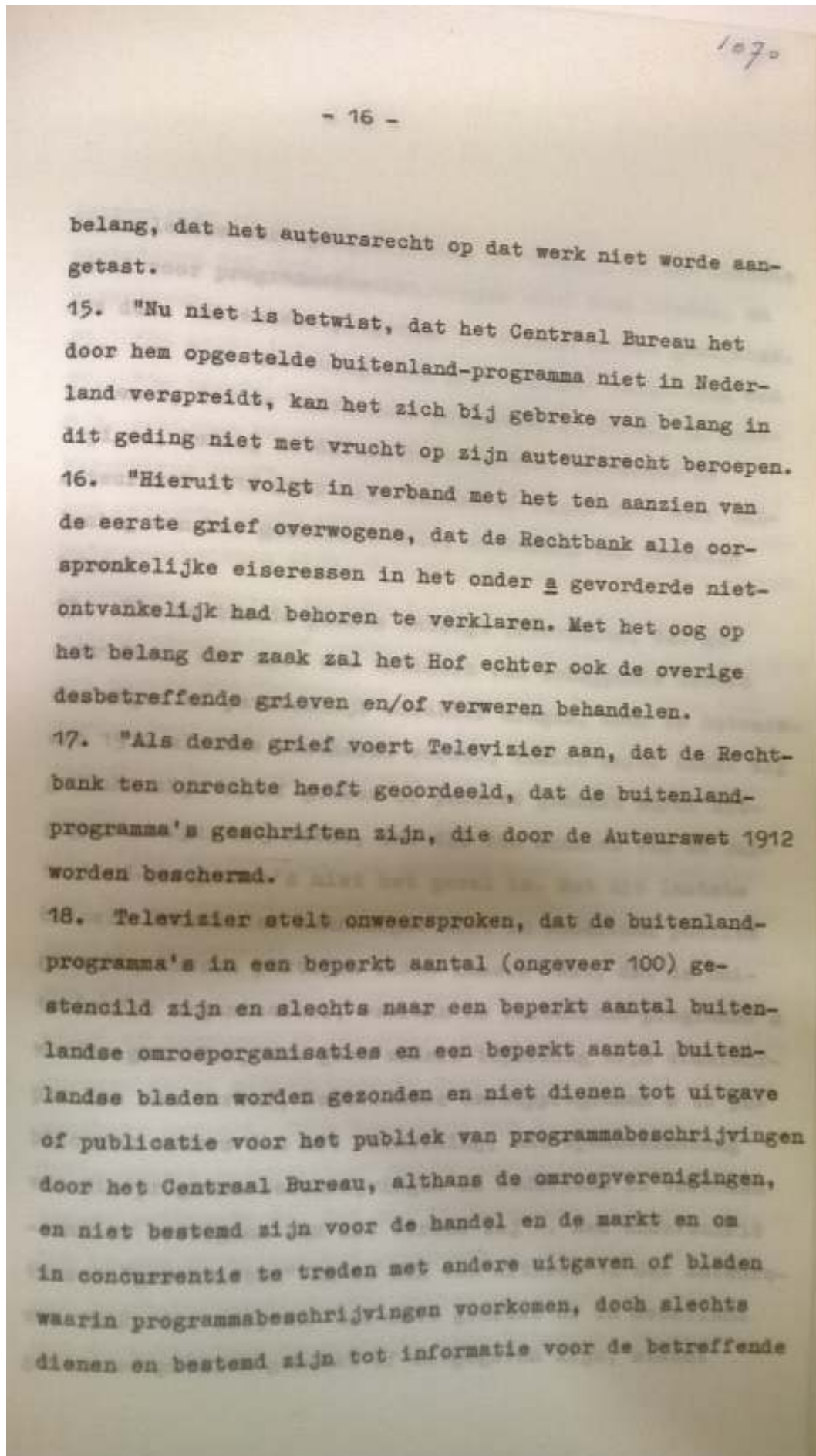
programma's bij bescherming door de bepalingen der Auteurswet 1912 heeft, samenvalt en gelijk te stellen is met dat van de omroepverenigingen.

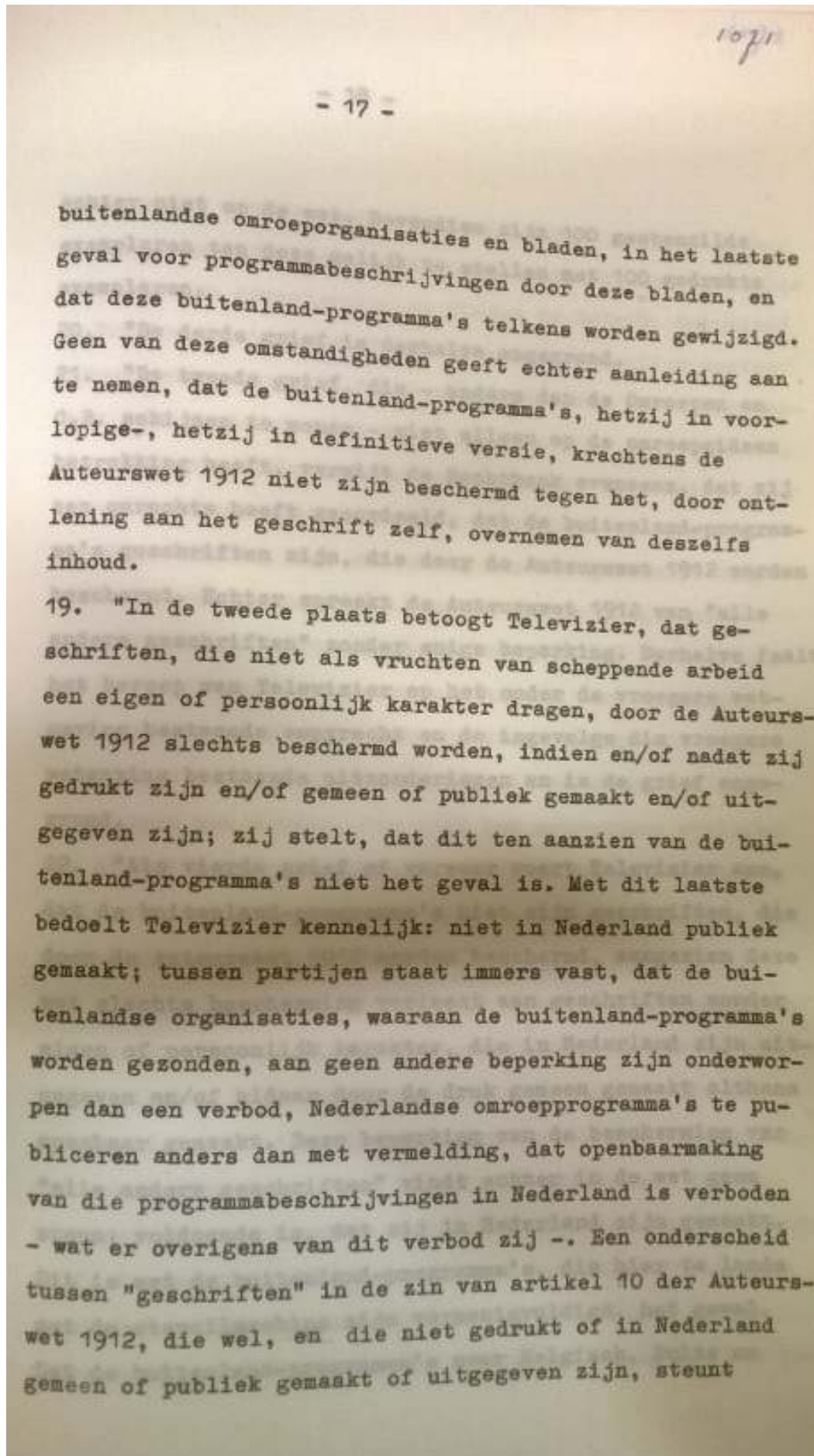
12. "Televizier heeft in hoger beroep gesteld, dat niet de Federatie van omroepverenigingen, doch de eerste vier Omroeporganisaties - dus niet de VPRO - het Centraal Bureau hebben opgericht; de Omroepen en C.B. hebben dit niet bestreden. In de gedachtengang der Rechtbank is echter niet de oprichting van het Centraal Bureau, doch het optreden ten behoeve van alle omroepverenigingen door het Centraal Bureau beslissend. In zoverre tast de grief de bestreden overweging der Rechtbank derhalve niet aan. Dat het Centraal Bureau ten behoeve van alle omroepverenigingen optreedt, is door de overgelegde bescheiden bewezen.

13. "In de tweede plaats ontkent Televizier, dat de omroepverenigingen uitgevers zijn van haar programmabladen. Deze programmabladen zijn naar de onweersproken stellingen van de Omroepen en C.B. verenigingsorganen onderscheidenlijk (voor wat betreft de KRO) een stichtingsorgaan; indien deze bladen uitsluitend aan de leden/contribuanten der betrokken vereniging/stichting worden gezonden, is de vereniging/stichting als uitgever te beschouwen, ook al wordt in het blad een drukkerij als uitgeefster genoemd. Partijen hebben het Hof hierover onvoldoende ingelicht, doch uit hetgeen hierna zal worden overwogen volgt, dat een nader onderzoek ten deze achterwege kan

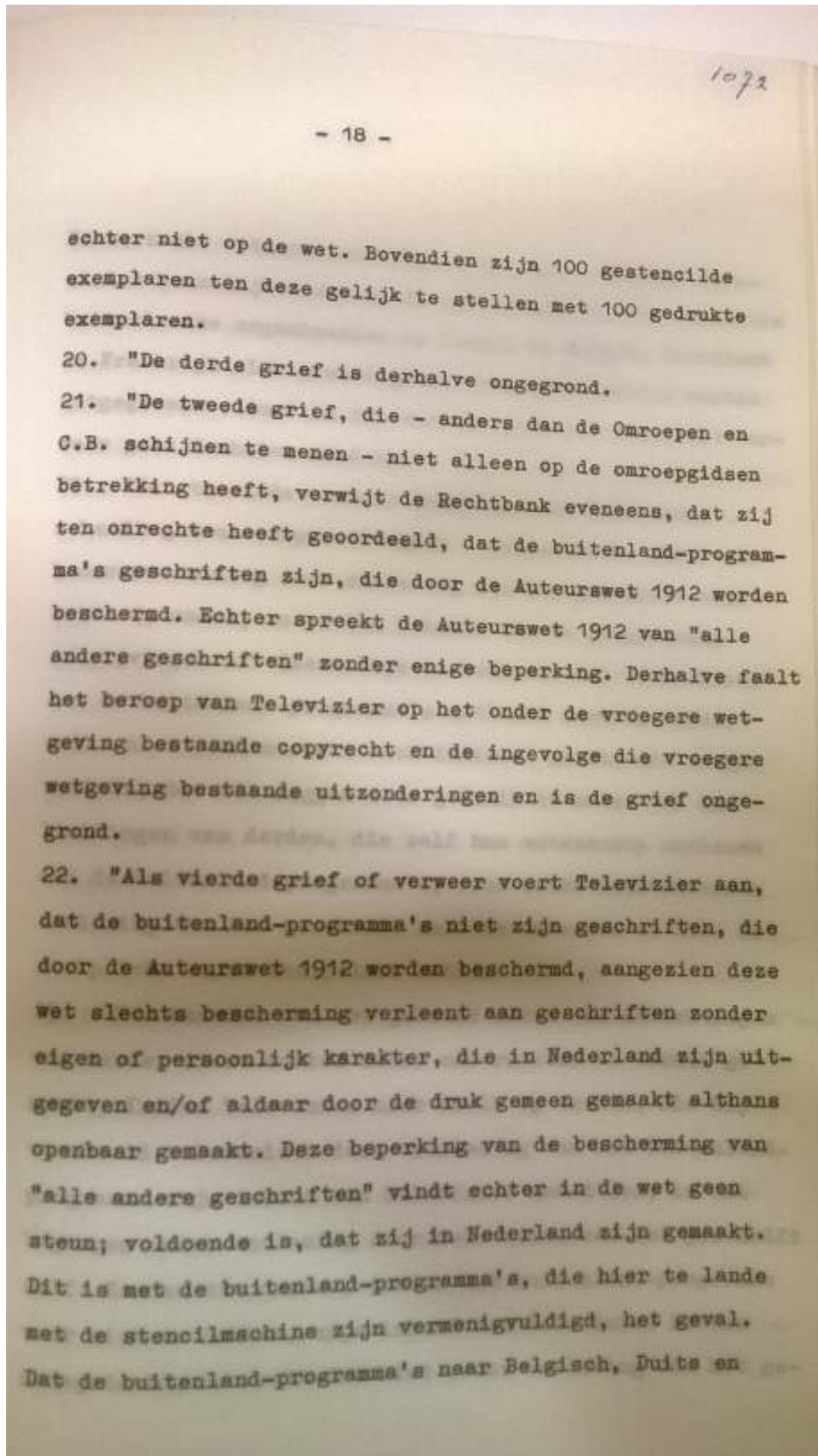

1973
- 19 -

Frans recht auteursrechtelijk vrij zijn - waarmee Televizier kennelijk doelt op de omstandigheid, dat voormelde buitenlandse organisaties en bladen in België, Duitsland en Frankrijk zijn gevestigd en onderscheidenlijk worden uitgegeven -, doet in dit verband niet ter zake. Dit verweer gaat derhalve niet op.

28. "Het twaalfde verweer houdt in, dat Televizier schending van - copyrechtelijk - auteursrecht en/of verboden overneming door ontlening aan het geschrift zelf ontkent, omdat, zo er ten behoeve van de programmabeschrijvingen uit (kennelijk is bedoeld: in) "Televizier" aan de buitenland-programma's ontleend werd en wordt, zulks niet rechtstreeks doch indirect geschiedde en geschiedt, dat wil zeggen door gebruik te maken van inlichtingen van derden, die zelf hun wetenschap ontlene aan de buitenland-programma's, voor welke rechtstreekse ontlening aan het geschrift zelf de Omroepen en C.B. de stelplicht en/of bewijslast hebben.

29. "Ten aanzien van het gebruik maken van inlichtingen van derden dient echter nader onderscheid te worden gemaakt. Indien Televizier hier doelt op derden, die bijvoorbeeld telefonisch door voorlezing van het buitenland-programma zijn inhoud aan Televizier mededelen, is dat begrepen onder ontlening door Televizier aan het geschrift zelf. Zouden die derden, zonder het buitenland-programma voor zich te hebben, zijn inhoud aan Televizier hebben medegedeeld, dan valt dat niet onder ontlening aan het ge-

1074

- 20 -

schrift zelf. Aangezien slechts weinigen in staat kunnen worden geacht, binnen de zeer korte tijd die ten deze blijktens de stellingen van partijen beschikbaar is telkens de inhoud van een wekelijks buitenland-programma te memoriseren, ligt het voor de hand, dat die derden op eerstbedoelde of soortgelijke wijze hebben gehandeld. Indien dat niet het geval is geweest, mag Televizier bewijzen, hoe de toedracht in werkelijkheid is geweest. Onder dit voorbehoud is dit verweer ongegrond.

30. "Het dertiende verweer houdt in, dat Televizier schending van - copyrechtelijk - auteursrecht en/of verboden overneming door ontlening aan het geschrift zelf ontkent, omdat, zo er door Televizier aan de buitenland-programma's ontleend werd en wordt, zulks in het buitenland geschiedt, hetgeen volgens de Auteurswet 1912 noch volgens de Berner Conventie noch volgens het Belgische, Franse en Duitse recht ongeoorloofd is. Elders stelt zij, dat zij gebruik maakt van inlichtingen van derden, die zelf hun wetenschap ontleenen aan de buitenland-programma's. Hieruit volgt, dat Televizier op deze wijze hier te lande aan het buitenland-programma zelf, zij het indirect ontleent; de plaats, waar die derden hun wetenschap putten, is in dit verband zonder betekenis. Bovendien vindt de inbreuk op het auteursrecht op de buitenland-programma's, zo daarvan overigens sprake is, door de publicatie in "Televizier" hier te lande plaats. Dit laatste is beslissend. De grief is dan ook ongegrond.

1975

- 21 -

33. De vijftiende grief houdt in, dat de Rechtbank ten onrechte de opvatting heeft gehuldigd, dat de bescherming van geschriften, die niet een eigen of persoonlijk karakter dragen, verder gaat dan tegen nadrukken althans overnemen althans ongeoorloofde verveelvoudiging - waarvan, aldus de stelling van Televizier, ten aanzien van de programmabeschrijvingen in "Televizier" geen sprake is - en dat de Rechtbank in casu ten onrechte een ongeoorloofde gedeeltelijke bewerking en/of verveelvoudiging heeft aangenomen. Voor deze grief voert Televizier zeven gronden - (a) t/m (g) - aan; deze worden hierna achtereenvolgens besproken.

34. "Ad (a). Dat de programmabeschrijvingen in "Televizier" in het Nederlands zijn gesteld en de buitenlandprogramma's in het Frans, sluit niet uit, dat Televizier de inhoud dier buitenlandprogramma's kan hebben overgenomen.

35. "Ad (b). Waar in artikel 10 der Auteurswet 1912 sprake is van "alle andere geschriften", worden tijdschriften en almanakken niet uitgezonderd. Het overnemen van de inhoud van enig geschrift als daar bedoeld kan ook geschieden door vertaling daarvan in het Nederlands. De wet beperkt de bescherming tegen overname van de inhoud niet tot in Nederland uitgekomen oorspronkelijke (waarmee Televizier in dit verband bedoelt: niet vertaalde) werken.

36. "Ad (c). Aan Televizier kan worden toegegeven, dat

1076
- 22 -

- afgezien van namen en titels, ten aanzien waarvan Televizier de dertigste en het eerste gedeelte der eenendertigste rechtsoverweging der Rechtbank niet bestrijdt - van woordelijke of letterlijke vertaling niet is gebleken. Het komt bij geschriften als de onderhavige echter aan op de opschriftstelling van de tijdstippen van uitvoering en de inhoud der programmapunten, in het bijzonder de namen van personen en de titels van onderwerpen; indien Televizier deze tijdstippen, namen en titels stelselmatig uit de buitenland-programma's heeft overgenomen, heeft zij, behoudens het naar aanleiding van andere grieven en/of verweren overwogene, het auteursrecht op die buitenland-programma's geschonden. Overigens kan ook bij niet woordelijke of letterlijke vertaling sprake zijn van overneming van de inhoud.

37. "Ad (d). Overeenstemming in volgorde hangt samen met overeenstemming van de tijdstippen van uitvoering, daar zodanige tijdstippen in tijdsvolgorde plegen te worden vermeld. Na bewijslevering als aan de Omroepen en C.B. is opgedragen kan behoudens tegenbewijs mede op grond van overeenstemming van de tijdstippen van uitvoering en dus van de volgorde worden aangenomen, dat het buitenland-programma woordelijk is overgenomen. Of dit inderdaad is geschied, zal eerst na die bewijslevering kunnen worden beoordeeld.

38. "Ad (e). Hier geldt met de nodige wijziging hetzelfde als ad (d) in de tweede en derde zin is overwogen.

1077
- 23 -

39. "Ad (f). Aan Televizier kan worden toegegeven, dat de programmabeschrijvingen van "Televizier" meer en afwijkende gegevens bevatten dan de buitenland-programma's en in een andere (vertaalde) tekst dan deze buitenland-programma's, in een ander formaat, opmaak, indeling en tijdsaanduiding zijn gedrukt. Met dit laatste bedoelt Televizier kennelijk, dat "Televizier" de tijdstippen aangeeft met tweemaal 1 - 12 uurindeling, terwijl de buitenland-programma's dit doen met één 1 - 24 uurindeling. Bedoelde omstandigheden, de laatste opgevat als voorzegd, staan echter niet in de weg aan de opvatting, dat indien het aan de Omroepen en C.B. opgedragen bewijs wordt geleverd, Televizier de inhoud der buitenland-programma's heeft overgenomen. Dit wordt niet anders, indien Televizier daaraan van elders verkregen gegevens heeft toegevoegd. Wel dient in dit verband te worden opgemerkt, dat in "Televizier" van 25 november 1961 op bladzijde 42 wél de "fout" "11.40" voorkomt, maar niet de eveneens in het "foutieve" buitenland-programma op dezelfde regel voorkomende vermelding van Hanna Schlüter als zangeres. Indien Televizier, aangenomen dat wordt beezen dat zij de "fouten" heeft overgenomen, steeds een andere vermelding van betekenis uit het buitenland-programma had weggelaten, zou niet kunnen worden gezegd, dat zij de inhoud van het buitenland-programma heeft overgenomen.

40. "Ad (g). Televizier betoogt, dat "gadeseltelijks be-

1078)

- 24 -

werking" als verruimde vorm van ongeoorloofde verveelvoudiging juist niet geldt voor geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter. Hiermede komt zij op tegen de overweging der Rechtbank, dat een grotendeels woordelijke overneming kan worden beschouwd als een gedeeltelijke bewerking in de zin van artikel 13 van de Auteurswet 1912. Beslissend is echter reeds de overweging, dat hier van een grotendeels woordelijke overneming (kenmerkend bedoelt de Rechtbank: van het gehele buitenlandprogramma) sprake kan zijn geweest; of deze inderdaad heeft plaatsgevonden, zal eerst na bewijslevering kunnen worden vastgesteld. Dit betoog van Televizier kan derhalve, wat er zij van de bestreden overweging, niet tot vernietiging van het vonnis leiden.

41. "Uit het bovenoverwogene volgt, dat het Hof niet van oordeel is, dat de bescherming van de buitenlandprogramma's verder gaat dan tegen overnemen van hun inhoud, doch dat van zodanig overnemen ten deze wel sprake kan zijn, zodat de grief niet tot vernietiging van het vonnis kan leiden.

42. "Bij haar zestiende grief verwijt Televizier de Rechtbank, dat zij ten onrechte haar beroep op het nieuwe oorspronkelijke van haar werk ongegrond heeft geacht. Zij doet deze grief steunen op de gronden, die tot staving van de vijftiende grief zijn aangevoerd. Uit de verwerping van die grief volgt echter, dat ook de zestiende grief faalt. Overigens valt niet in te zien, dat

1079

- 25 -

van een geschrift, dat volgens Televizier eigen of persoonlijk karakter ontbeert, kan worden gezegd, dat het nieuw en oorspronkelijk is.";

dat, in verband met het door Televizier voorwaardelijk ingestelde incidentele beroep in cassatie, vermelding verdient dat het Hof ten aanzien van de vordering, vermeld onder b, nog heeft overwogen:

62. "Het zeven en twintigste verweer houdt in, dat het verlenen van bescherming aan de programmageschriften, in het bijzonder aan de buitenland-programma's, en het onrechtmatig oordelen van de aan Televizier verweten handelingen in strijd is met het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Televizier beroept zich hierbij in het bijzonder op het recht van vrijheid van meningsuiting, omvattende de vrijheid een mening te koesteren, en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of door te geven, zonder inmenging van overheidswege en ongeacht grenzen. Deze vrijheden, wat er overigens in verband met de onderhavige zaak van zij, omvatten echter niet de vrijheid, zich onrechtmatig te gedragen of in strijd met de bepalingen der Auteurswet 1912 te handelen. Dit verweer faalt derhalve."

Overwegende dat de Omroeporganisaties en het Centraal Bureau 's Hofs uitspraak in conventie ten aanzien van de vordering onder a bestrijden met de volgende middelen van cassatie:

"I. Schending van het recht, in het bijzonder van de

1280

- 26 -

artikelen 1, 10, 12, 13 van de Auteurswet 1912 en vernietiging van vormen, waarvan de niet-inachtneming tot nietigheid leidt, doordien het Hof gegrond heeft verklaard de eerste grief, in samenhang met de achtste grief van Televizier, zulks op de in het arrest onder nrs. 5 - 7, in samenhang met de onder nrs. 8, 11 - 16 voorkomende rechtsoverwegingen, waarnaar hier wordt verwezen, en op die grond, althans mede op die grond, met vernietiging van het vonnis van de Rechtbank alle eisers in cassatie, en met name ook de Omroepverenigingen in hun vorderingen niet-ontvankelijk heeft verklaard, een en ander ten onrechte,

a) omdat na de wijziging van de eis door het Hof aldus omschreven, dat de eisers in cassatie hebben gesteld - en in zoverre haar stellingen hebben gewijzigd - dat (slechts) is gebleken dat Televizier de door haar gepubliceerde radioprogrammagegevens geheel of grotendeels heeft overgenomen uit de - onder voormelde voorprogramma's begrepen - in het Frans gestelde zogenaamde buitenlandprogramma's, die door het Centraal Bureau worden vervaardigd aan de hand van de van ieder der Omroepverenigingen voor wat betreft haar eigen programma ontvangen spreeklijsten - ook wel voorprogramma's genoemd - met de daarbij behorende wijzigings- c.q. aanvullingsbladen, de vordering weliswaar nog slechts steunde op schending van auteursrecht door ontlening aan buitenlandprogramma's, maar dit niet uitsluit, dat de vordering tot grondslag

- 27 -

behield schending van auteursrecht ook op de voorprogramma's van de Omroepverenigingen, met name voor zover de voormelde ontlening (tevens) opleverde ontlening aan en daarom inbreuk op de voorprogramma's, waaruit het buitenland-programma is samengesteld, te minder nu eisers tot cassatie, naar het Hof in rechtsoverweging 6 vaststelt, zich hebben beroepen op een eigen auteursrecht op haar (voor)programma's, zodat het Hof ten onrechte zijn onderzoek heeft beperkt tot schending van het auteursrecht van het Centraal Bureau, en 's Hofs beslissing, voor zover deze in andere zin mocht worden verstaan, is onbegrijpelijk en tegenstrijdig, en

b) omdat, ook al moet worden aangenomen, dat de vordering nog slechts steunt op schending van auteursrecht op buitenland-programma's waarvan het Centraal Bureau als maker moet worden aangemerkt, het Centraal Bureau het buitenland-programma samenstelt niet anders dan door vertaling en bewerking van de op schrift gestelde voorprogramma's, waaraan de gegevens door overneming worden ontleend, zodat het auteursrecht van de makers van de onderliggende geschriften mede door deze makers kan worden ingeroepen met betrekking tot het nieuwe geschrift, zijnde de bewerking en vertaling van het oorspronkelijke geschrift; zodat de beslissing in rechtsoverweging 5, dat het Centraal Bureau als maker van de buitenland-programma's moet worden aangemerkt niet uitsluit, dat naast het Centraal Bureau als maker, dat wil zeggen op-

- 28 -

schriftsteller, nog anderen als "makers" in de zin van artikel 1 van de Auteurswet kunnen worden aangemerkt, en, nu zoals in rechtsoverweging 6 door het Hof is vastgesteld, de Omroepverenigingen hebben aangevoerd in rechte te kunnen optreden naast het Centraal Bureau op grond van hun eigen auteursrecht op haar programma's - namelijk de programmageschriften, waarvan zij de makers zijn -, zij daardoor ook op het geschrift, hetwelk die programmegegevens na ontlending aan het oorspronkelijke geschrift, in vertaalde en bewerkte vorm, bevat, een auteursrecht hebben, hebbende het Hof mitsdien ten onrechte nagelaten te onderzoeken of en in hoeverre de handelingen van Televizier inbreuk op dit auteursrecht opleveren, waartegen de Omroepverenigingen met een vordering als hier ingesteld, kunnen optreden, en evenzeer ten onrechte deze vordering afgewezen.

II. Schending van het recht, in het bijzonder van de artikelen 1, 10 van de Auteurswet 1912, en verzuim van vormen, waarvan de niet-inachtneming tot nietigheid leidt doordien het Hof gegrond heeft verklaard de achtste grief van Televizier zulks op de in het arrest onder nrs. 8 en 11 - 16 voorkomende rechtsoverwegingen, waarnaar hier wordt verwezen, en op die grond, althans mede op die grond, met vernietiging van het vonnis van de Rechtbank alle eisers in cassatie, en met name ook het Centraal Bureau, in hun vorderingen niet-ontvankelijk heeft verklaard, een en ander ten onrechte,

- 29 -

a) omdat voor toewijzing van de in dit geding, mede, door het Centraal Bureau ingestelde vordering, onder andere daartoe strekkende dat aan Televizier zal worden verboden zekere handelingen te plegen, die inbreuk maken op het auteursrecht van het Centraal Bureau, in het bijzonder op het auteursrecht op de in het Frans gestelde zogenaamde buitenland-programma's, ook al zijn dit geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter, - zijnde het bestaan van dit auteursrecht, en de inbreuk daarop door Televizier door het Hof vastgesteld, onderscheidenlijk verondersteld - niet vereist is, dat het Centraal Bureau "belang" heeft, en wel, zoals het Hof stelt, belang bij handhaving van zijn auteursrecht in Nederland, hetgeen volgens het Hof slechts het geval zou zijn wanneer zou vaststaan, dat het Bureau het geschrift heeft opgesteld teneinde het publiekelijk te verspreiden, daar noch de tekst, noch de geschiedenis of de strekking van de Auteurswet medebrengen, dat een vordering tot verbod van inbreuk op dit absolute recht afgewezen zou moeten of kunnen worden, omdat de auteursgerechtigde geen belang zou hebben bij handhaving van zijn auteursrecht in Nederland, of zelfs in het geheel geen belang, een en ander behoudens uitzonderlijke gevallen, zoals dat van misbruik van bevoegdheid, waaromtrent in dit geding echter niets is gesteld of gebleken,

b) en omdat, voor zover de eis van belang wel gesteld zou moeten worden, dit belang niet beperkt is, zoals het

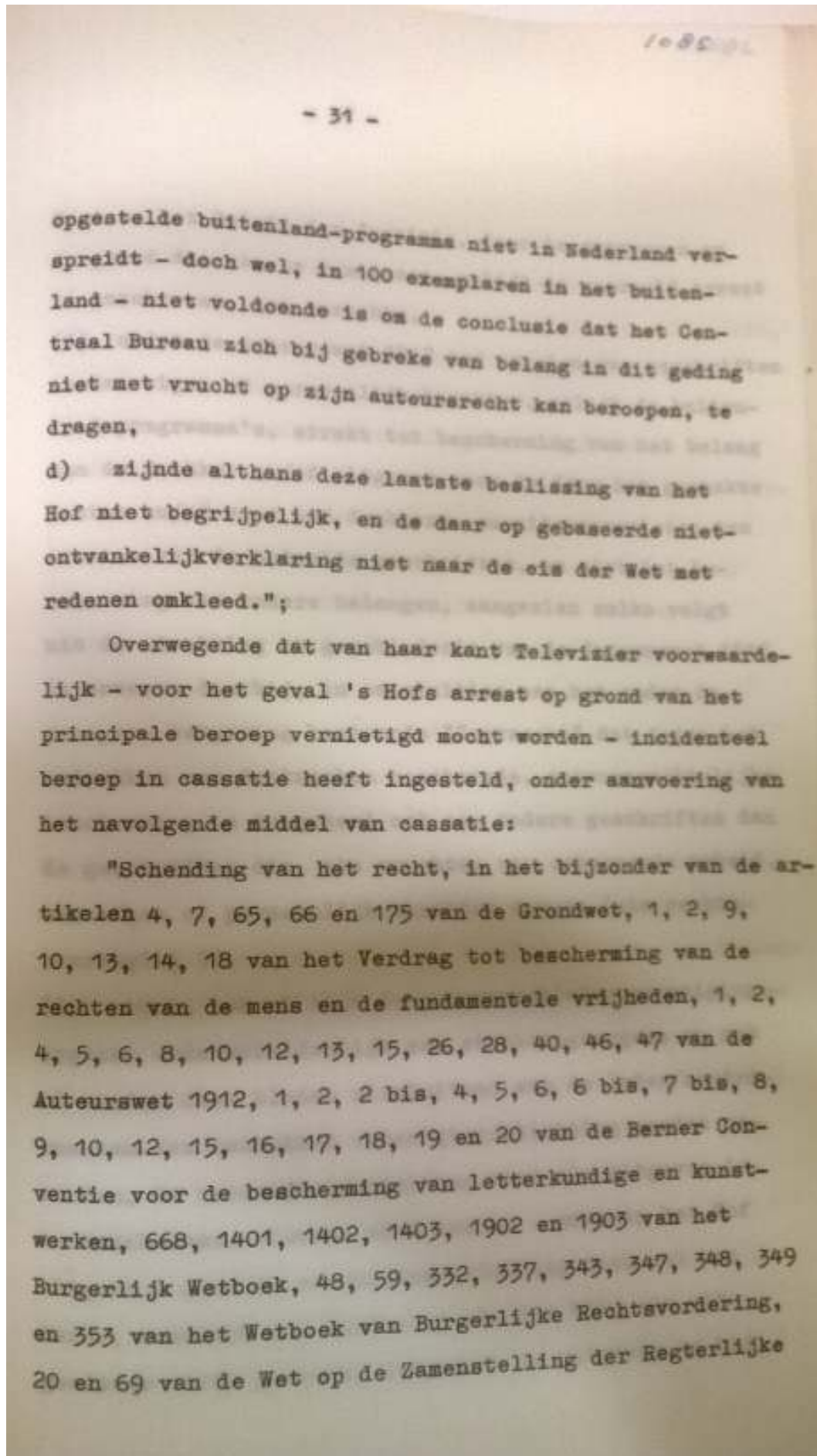

1084

- 30 -

Hof kennelijk meent, tot een belang van de auteur zelf, maar mede kan zijn een belang van derden, zeker wanneer deze derden zijn, zoals ten processe vaststaat, althans door het Hof wordt verondersteld, de Omroepverenigingen, die - met uitzondering van de VPRO - het Centraal Bureau hebben opgericht, wier voorprogramma's door het Centraal Bureau worden bewerkt, vertaald en op schrift gesteld, en ten behoeve en in opdracht van wie het Centraal Bureau optreedt en handelt, waaraan geenszins afdoet 's Hofs redengeving, namelijk dat niet zou zijn aan te nemen, dat uitoefening van auteursrecht ten behoeve van een ander zonder vormvereiste mogelijk zou zijn wanneer die ander op het werk, dat voorwerp van auteursrecht is, geen auteursrecht heeft, doch slechts een belang, dat het auteursrecht op dat werk niet wordt aangetast, daar het Centraal Bureau zelf de gerechtigde tot het auteursrecht is, en daarom, zonder dat aan enig vormvereiste voldaan dient te worden, dit recht kan uitoefenen, onverschillig of het dit doet ten behoeve of mede ten behoeve van een derde, en om diens belangen te dienen,

c) en omdat, voor zover de eis van belang wel gesteld zou mogen worden, dit belang niet beperkt is, zoals het Hof kennelijk meent, tot een economisch belang noch tot een belang dat territoriaal met Nederland verbonden is, en evenmin tot het geval dat het geschrift is opgesteld teneinde het publiekelijk te verspreiden, zodat de constatering, dat het Centraal Bureau het door hem

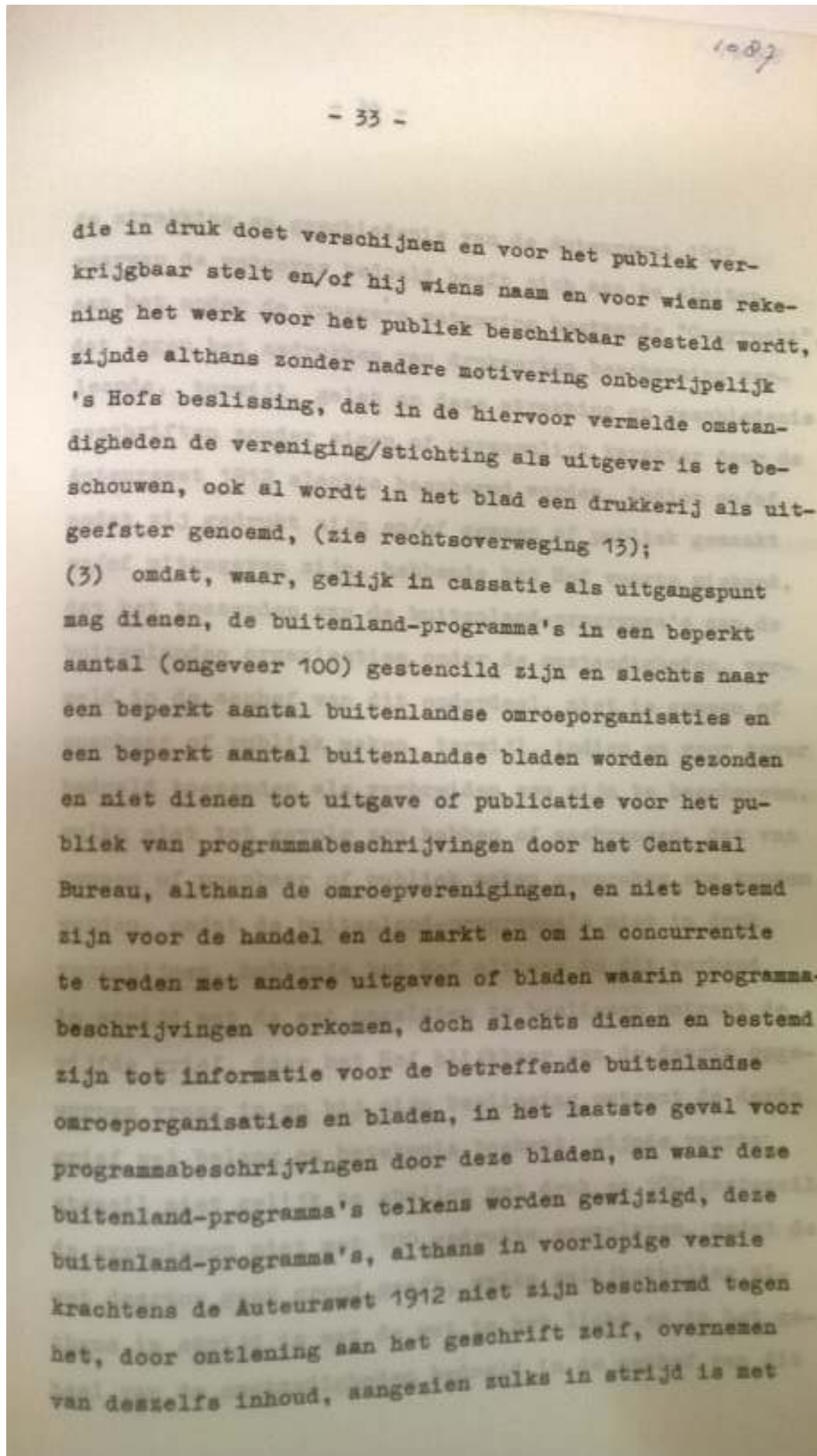
1006
- 32 -

Magt en het Beleid der Justitie, door te overwegen en op grond daarvan te bealissen, gelijk in voormeld arrest is omschreven, ten onrechte,

(1) omdat de Auteurswet 1912 ten aanzien van geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter, gelijk de buitenland-programma's, strekt tot bescherming van het belang van de drukker en/of uitgever voor de door hem gemaakte kosten en/of voor het drukkers- en uitgeversrisico ten aanzien van de bedoelde geschriften, en niet tot bescherming van andere belangen, aangezien zulks volgt uit de strekking en geschiedenis van de Auteurswet 1912 in zoverre daarbij, in aansluiting aan het onder de vroegere wetgeving bestaande "Copyrecht" dat tegen het nadrukken van drukwerken beschermde, auteursrechtelijke bescherming is toegekend ook aan andere geschriften dan de geschriften die, als vruchten van scheppende arbeid, een eigen of persoonlijk karakter dragen, (zie rechts-overweging 9);

(2) omdat, ook al zijn de programmabladen verenigingsorganen onderscheidenlijk een stichtingsorgaan en ook al zouden dese bladen uitsluitend aan de leden/contribuanten der betrokken vereniging/stichting worden gezonden, de vereniging/stichting niet als uitgever is te beschouwen, althans niet indien - waarvan het Hof uitgaat - niet de vereniging/stichting doch wel een derde, namelijk een drukkerij, in het blad als uitgeefster wordt genoemd, aangezien de uitgever is hij

1098

- 34 -

de strekking en geschiedenis van de Auteurswet 1912, waarvan de wetgever bedoeld heeft zich aan te sluiten aan het onder de vroegere wetgeving bestaande "Copyrecht", dat tegen het nadrukken van drukwerken bescherming verleende, terwijl, gelet op deze strekking en geschiedenis, geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter door de Auteurswet 1912 slechts beschermd worden, indien en/of nadat zij gedrukt zijn en/of gemeen of publiek gemaakt en/of uitgegeven zijn, hebbende het Hof voorts miskend, dat het toezenden van de buitenland-programma's aan de buitenlandse organisaties onder de omstandigheden, vermeld in de aanhef van dit onderdeel, niet is gemeen of openbaar of publiek maken, terwijl, indien en voor zover bedoeld toezenden als verbreiden zou zijn te beschouwen, zulks niet tot gevolg zou hebben of meebrengen, dat van gemeen of openbaar of publiek maken gesproken zou kunnen worden, omdat de buitenland-programma's niet in druk verschijnen, hebbende het Hof althans in dit verband in strijd met de wet nagelaten te beslissen omtrent de vijfde grief, daar het Hof blijkbaar aan de daarin opgeworpen vraag in en bij zijn beslissing omtrent de derde grief wel belang en betekenis toekent, zijnde voorts stencil niet gelijk te stellen met druk en 100 gestencilde exemplaren niet met 100 gedrukte exemplaren, omdat de wet daartoe geen grond geeft, welke gelijkstelling althans in strijd is met de wet in het licht en in het geheel van de omstandigheden bedoeld in de aanhef van dit

1089
- 35 -

onderdeel, aangezien onder die omstandigheden niet van gemeen of openbaar of publiek maken gesproken kan worden, (zie rechtsoverwegingen 18 en 19 juncto 3);

(4) omdat, ook al spreekt de Auteurswet 1912 van "alle andere geschriften" zonder enige beperking, op grond van de strekking en de geschiedenis der wet moet worden aangenomen, dat ten deze met betrekking tot geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter dezelfde beperkingen gelden als ten aanzien van het onder de vroegere wetgeving bestaande "Copyrecht", dat tegen het nadrukken van drukwerken bescherming verleende en dat in het bijzonder, gelijk onder deze vroegere wetgeving, tijdschriften, almanakken enz. geen voorwerp van copyrecht waren, waaronder, gelijk door Televizier gesteld, de buitenlandprogramma's vallen, (zie rechtsoverwegingen 21 en 35);

(5) omdat, waar onder de vroegere wetgeving slechts in Nederland uitgegeven en/of aldaar door de druk gemeen althans openbaar gemaakte werken copyrechtelijke bescherming genoten, hetzelfde voor de bescherming van het - copyrechtelijke - auteursrecht ten aanzien van geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter krachtens de Auteurswet 1912 geldt, terwijl voorts in het bijzonder artikel 47 van deze wet en de Berner Conventie in het bijzonder artikel 4 en/of 16 daarvan betrekking hebben op werken en/of geschriften die, als vruchten van scheppende arbeid, een eigen of persoonlijk karakter dragen, (zie rechtsoverweging 22);

1690
- 36 -

(6) omdat rechtstreekse ontlening door Televizier aan het geschrift zelf zich niet voordoet ingeval derden bijvoorbeeld telefonisch door voorlezing van het buitenlandprogramma zijn inhoud aan Televizier mededelen, terwijl althans, al moge ten aanzien van het gebruik maken van inlichtingen van derden nader onderscheid gemaakt dienen te worden, het Hof bij dat onderscheid en de daarop gegronde bewijslast-omkering onbegrijpelijkerwijs niet in aanmerking neemt de voor de hand liggende mogelijkheid, dat derden de buitenland-programma's overschrijven en/of kopiëren en Televizier de programmabeschrijvingen aan dat afschrift of die copie ontleent, in welk geval de door het Hof bedoelde moeilijkheid de inhoud van een wekelijks buitenland-programma te memoriseren niet bestaat, zodat 's Hof's beslissing, dat de bewijslast wordt omgekeerd en dat Televizier het door het Hof bedoelde tegenbewijs mag leveren, gelet op de op de Omroepen en Centraal Bureau rustende stelplicht en/of bewijslast van de rechtstreekse ontlening aan het geschrift zelf in strijd is met de aangehaalde artikelen van de Auteurswet 1912 en/of de rechtsregels ten aanzien van stelplicht en/of bewijslast althans onbegrijpelijk en derhalve niet naar de eis der wet met redenen omkleed, (zie rechtsoverwegingen 28 en 29);

(7) omdat het copyrechtelijke auteursrecht niet beschermt tegen vertalen, zijnde vertalen niet het door ontlening aan het geschrift zelf "overnemen" van deszelfs inhoud,

1091

- 37 -

(zie rechtsoverweging 34);

(8) omdat, ook al spreekt de Auteurswet 1912 in artikel 10 van "alle andere geschriften", op grond van de strekking en de geschiedenis van deze wet moet worden aangenomen, dat de bescherming van het - copyrechtelijke - auteursrecht ten aanzien van geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter zich niet uitstrekt tot tijds-wijzers en almanakken en beperkt is tot in Nederland in het Nederlands uitgekomen, oorspronkelijke (dat wil zeggen niet vertaalde) werken, aangezien zulks evenzeer gold onder de vroegere wetgeving, in aansluiting waarop de wetgever van de Auteurswet 1912 auteursrechtelijke bescherming heeft toegekend aan geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter, (zie rechtsoverweging 35);

(9) omdat van door ontlening aan het geschrift zelf "overnemen" van deszelfs inhoud slechts sprake is, wanneer het geschrift geheel of grotendeels woordelijk of letterlijk wordt overgenomen en/of vertaald, welk geval zich niet voordoet, wanneer - afgezien van uiteraard niet wijzigbare namen en titels - van woordelijke of letterlijke vertaling niet is gebleken, (zie rechtsoverwegingen 36 en 37);

(10) omdat, waar de programmabeschrijvingen van "Televizier" meer en afwijkende gegevens bevatten dan de buitenland-programma's en in een andere (vertaalde) tekst dan deze buitenland-programma's en in een ander formaat,

1092

- 38 -

opmaak, indeling en tijdsaanduiding zijn gedrukt, en indien Televizier daaraan van elders verkregen gegevens heeft toegevoegd, gelijk door Televizier gesteld, van overnemen van de inhoud van de buitenland-programma's geen sprake is, althans behoeft te zijn, hebbende het Hof althans ter zake een met het recht strijdige opvatting aan zijn beslissing ten grondslag gelegd, aangezien voor het antwoord op de vraag of sprake is van verboden overnemen de programmabeschrijvingen in "Televizier" in hun geheel vergeleken behoren te worden met de buitenland-programma's, (zie rechtsoverweging 39);

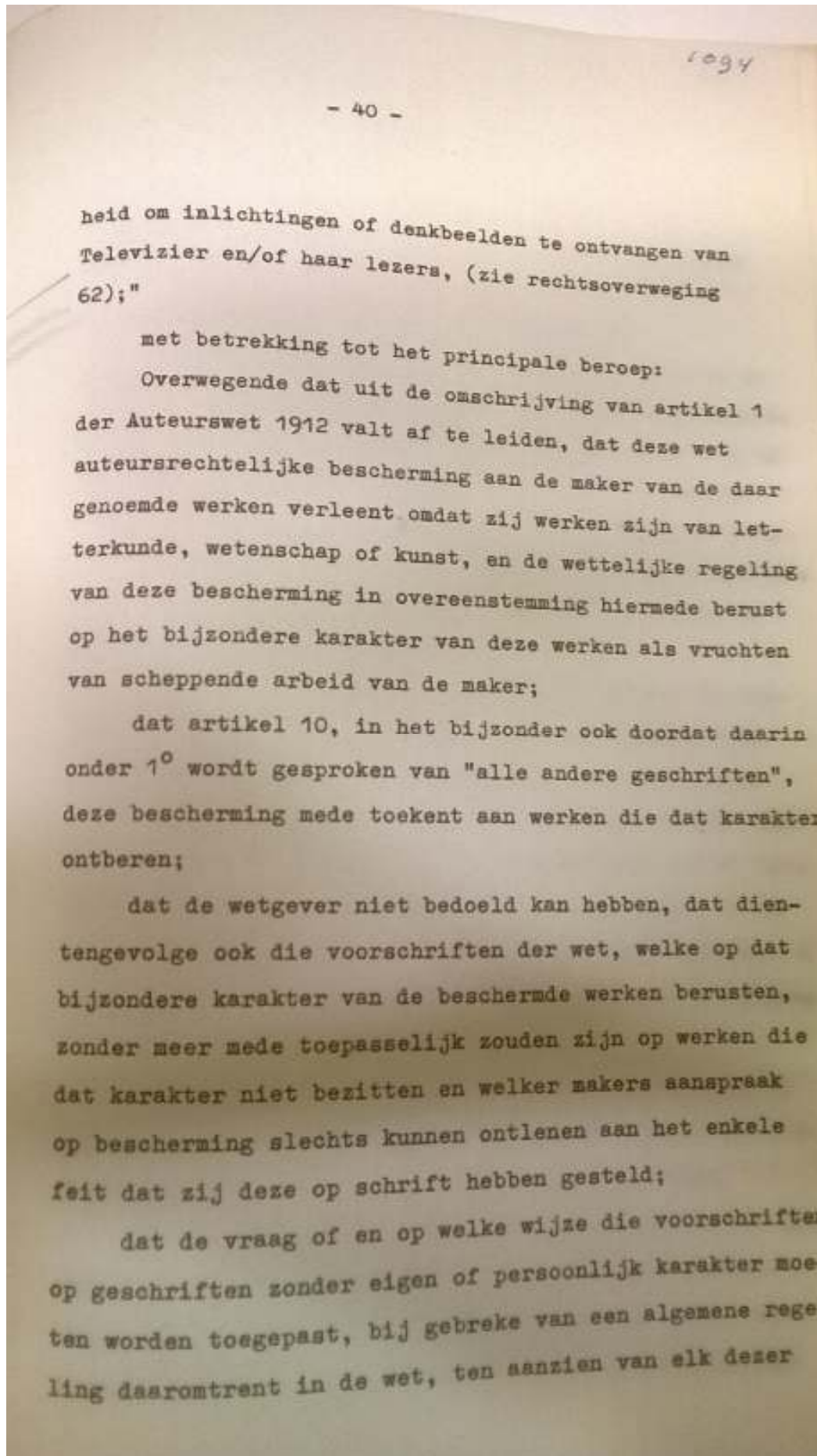
(11) omdat, ook al zou het vorige onderdeel falen, de door het Hof aangevoerde gronden niet althans niet zonder nadere motivering dragen en kunnen dragen de beslissing, dat niet sprake is van een nieuw en oorspronkelijk werk, aangezien daartoe juist mede van belang zijn de meerdere, afwijkende, van elders verkregen gegevens in "Televizier" en de andere taal, formaat, opmaak, indeling en tijdsaanduiding, terwijl ook een geschrift, dat eigen of persoonlijk karakter ontbeert, een nieuw en oorspronkelijk werk kan zijn, namelijk wanneer het een nieuwe opschriftstelling oplevert, wordende in 's Hof's opvatting geen recht gedaan aan de bedoeling van de wetgever, voor zover deze aan geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter auteursrechtelijke bescherming wilde toekennen, (zie rechtsoverweging 42);

1093.

- 39 -

(12) omdat het Hof oordelende - omtrent het verweer, dat het verlenen van bescherming aan de programmageschriften in het bijzonder aan de buitenland-programma's in strijd is met het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden - dat de vrijheid van meningsuiting en/of de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of door te geven, zonder inmenging van overheidswege en ongeacht grenzen, niet de vrijheid omvatten in strijd met de bepalingen der Auteurswet 1912 te handelen en dat het verweer derhalve faalt, heeft miskend, dat de betreffende bepalingen van de Auteurswet 1912 aan de betreffende bepalingen van het Verdrag getoetst behoren te worden en bij strijd buiten toepassing gelaten behoren te worden, zijnde de bescherming, die het Hof krachtens de Auteurswet 1912 aan de bedoelde programmageschriften in het bijzonder de buitenland-programma's toekent, in strijd met voormelde in het Verdrag voorkomende vrijheden, nu het Hof bescherming toekent aan andere geschriften dan de geschriften, die, als vruchten van scheppende arbeid, een eigen of persoonlijk karakter dragen, en voorts nu de bedoelde, door het Hof aan de buitenland-programma's toegekende bescherming erop neerkomt, dat de Omroepen en het Centraal Bureau een monopolie verkrijgen op de berichtgeving ten aanzien van radio- en televisie-evenementen en dat inbreuk gemaakt wordt op de vrijheid van meningsuiting en de vrij-

heid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen van
Televizier en/of haar lezers, (zie rechtsoverweging
62);"

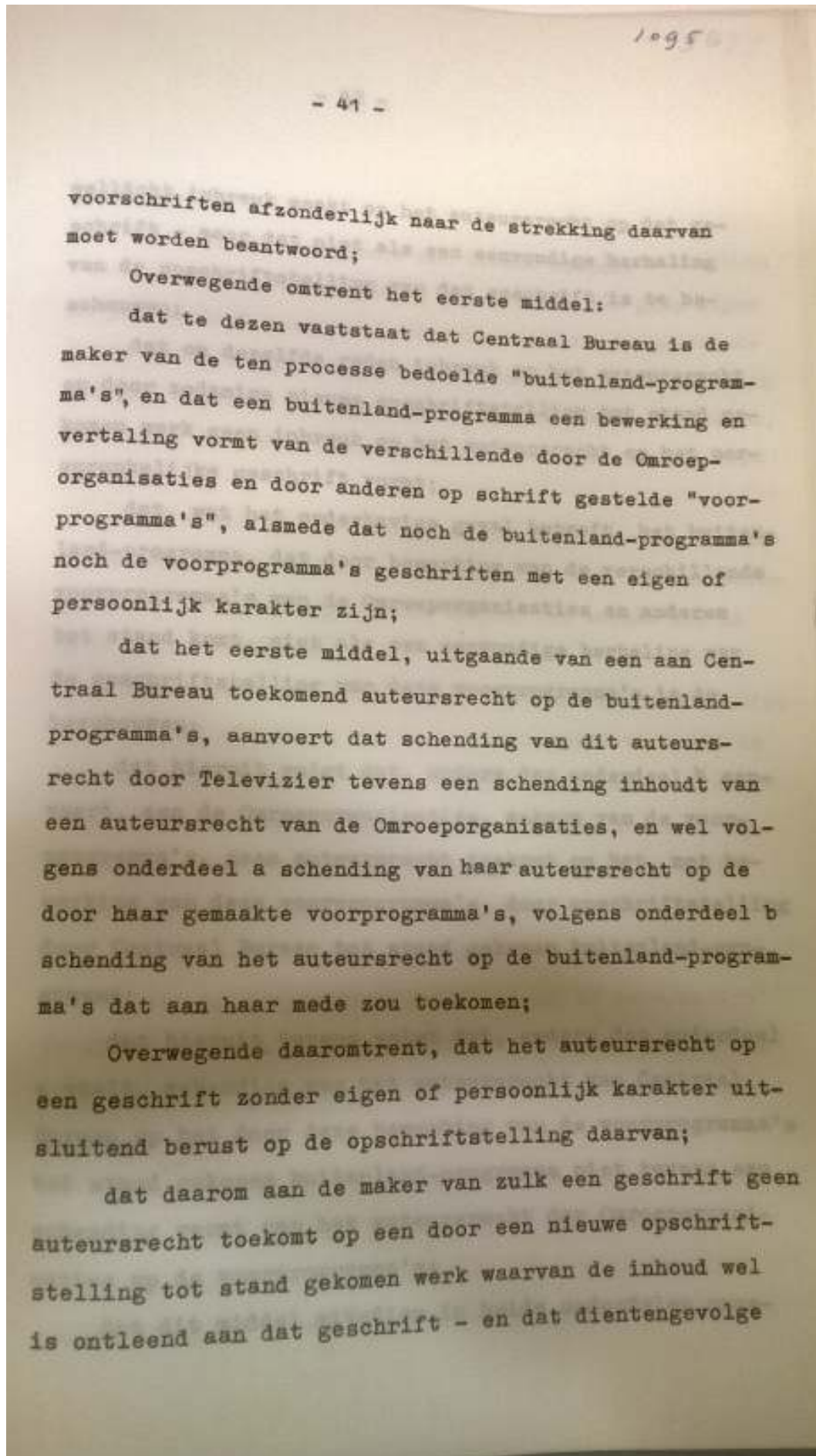
met betrekking tot het principale beroep:

Overwegende dat uit de omschrijving van artikel 1
der Auteurswet 1912 valt af te leiden, dat deze wet
auteursrechtelijke bescherming aan de maker van de daar
genoemde werken verleent omdat zij werken zijn van let-
terkunde, wetenschap of kunst, en de wettelijke regeling
van deze bescherming in overeenstemming hiermede berust
op het bijzondere karakter van deze werken als vruchten
van scheppende arbeid van de maker;

dat artikel 10, in het bijzonder ook doordat daarin
onder 1° wordt gesproken van "alle andere geschriften",
deze bescherming mede toekent aan werken die dat karakter
ontberen;

dat de wetgever niet bedoeld kan hebben, dat dien-
tengevolge ook die voorschriften der wet, welke op dat
bijzondere karakter van de beschermde werken berusten,
zonder meer mede toepasselijk zouden zijn op werken die
dat karakter niet bezitten en welker makers aanspraak
op bescherming slechts kunnen ontlenen aan het enkele
feit dat zij deze op schrift hebben gesteld;

dat de vraag of en op welke wijze die voorschriften
op geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter moe-
ten worden toegepast, bij gebreke van een algemene rege-
ling daaromtrent in de wet, ten aanzien van elk deser

109677

- 42 -

wellicht inbreuk maakt op het auteursrecht op dat geschrift - maar dat niet als een eenvoudige herhaling van de opschriftstelling van dat geschrift is te beschouwen;

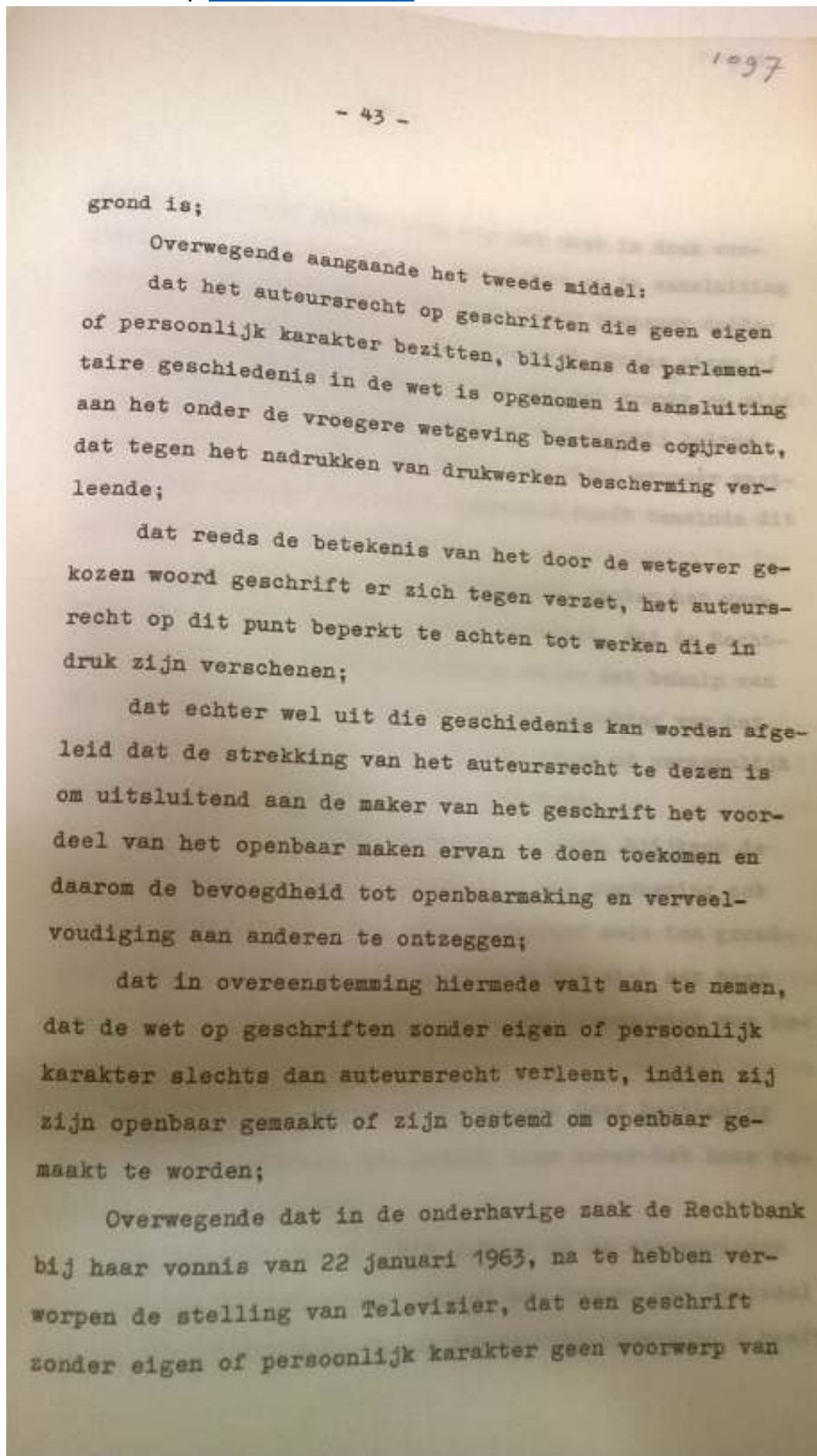
dat om dezelfde reden inbreuk op het auteursrecht op door zodanige nieuwe opschriftstelling tot stand gekomen werk geen inbreuk op het auteursrecht op het oorspronkelijke geschrift vormt;

dat, wat het onderhavige geval betreft, het buitenland-programma, dat door bewerking van de verschillende voorprogramma's van de Omroeporganisaties en anderen tot stand komt, niet als een eenvoudige herhaling van de opschriftstelling van deze voorprogramma's is te beschouwen;

dat hieruit volgt dat, anders dan onderdeel b aanvoert, aan de Omroeporganisaties, makers van de voorprogramma's, geen auteursrecht toekomt op het, met bewerking van deze voorprogramma's, door opschriftstelling door Centraal Bureau tot stand gekomen buitenland-programma;

dat hieruit tevens volgt dat, anders dan onderdeel a stelt, schending van het auteursrecht van Centraal Bureau op het door deze bewerking van de voorprogramma's tot stand gekomen buitenland-programma niet tevens een schending vormt van het auteursrecht der Omroeporganisaties op de voorprogramma's;

dat dit middel mitsdien in beide onderdelen onge-

1098

- 44 -

auteursrecht zou kunnen zijn als het niet in druk verschenen en gepubliceerd is, vervolgens en in aansluiting daarop heeft overwogen: "dat het echter evenzeer duidelijk is dat een maker van een geschrift zonder eigen of persoonlijk karakter zich slechts dan met vrucht op zijn auteursrecht kan beroepen, wanneer hij daarbij belang heeft, hetgeen slechts het geval zal zijn, wanneer vaststaat dat hij het geschrift opgesteld heeft teneinde dit publiekelijk te verspreiden";

dat de Hoge Raad deze overweging, gezien het verband waarin zij voorkomt, aldus verstaat, dat de Rechtbank daarin - op minder gelukkige wijze met behulp van de term "belang" - de bovenbedoelde beperking van het auteursrecht op geschriften zonder eigen of persoonlijk karakter tot uitdrukking heeft gebracht;

dat het Hof in het bestreden arrest, blijkens de 8ste overweging, deze beslissing - met overneming ook van de term belang - aan zijn uitspraak mede ten grondslag heeft gelegd, hetzij omdat het Hof zich met haar verenigde, hetzij omdat zij in hoger beroep niet was bestreden;

dat blijkens het vorenoverwogene deze beslissing juist is, en mitsdien het middel voor zover het haar bestrijdt, niet gegrond;

Overwegende dat het Hof echter in de overwegingen 8 en 15 van het bestreden arrest het beroep van Centraal Bureau op auteursrecht op de buitenland-programma's heeft

1999

- 45 -

afgewezen omdat Centraal Bureau deze niet in Nederland verspreidt;

dat het middel deze, door het Hof niet nader gemotiveerde, beslissing terecht bestrijdt;

dat, gelijk overwogen, in Nederland op een geschrift zonder eigen of persoonlijk karakter dan auteursrecht bestaat als het is een geschrift bestemd om openbaar gemaakt te worden, en een geschrift deze hoedanigheid bezit niet alleen indien het voor openbaarmaking in Nederland, maar evenzeer indien het voor openbaarmaking buiten Nederland bestemd is;

dat hieraan ook niet afdoet dat de Nederlandse Auteurswet haar werking niet buiten Nederland uitstrekt, aangezien door bescherming in Nederland van een geschrift dat bestemd is om buiten Nederland te worden openbaar gemaakt, geen werking aan het auteursrecht buiten Nederland wordt toegekend;

dat het middel dus gegrond is voor zover het klaagt, dat het Hof voor het antwoord op de vraag of aan Centraal Bureau auteursrecht op de buitenland-programma's toekomt, ten onrechte beslissend heeft geacht dat Centraal Bureau deze niet in Nederland verspreidt;

dat 's Hof beslissing op dit punt derhalve niet in stand kan blijven;

Met betrekking tot het voorwaardelijk ingestelde incidentele cassatieberoep:

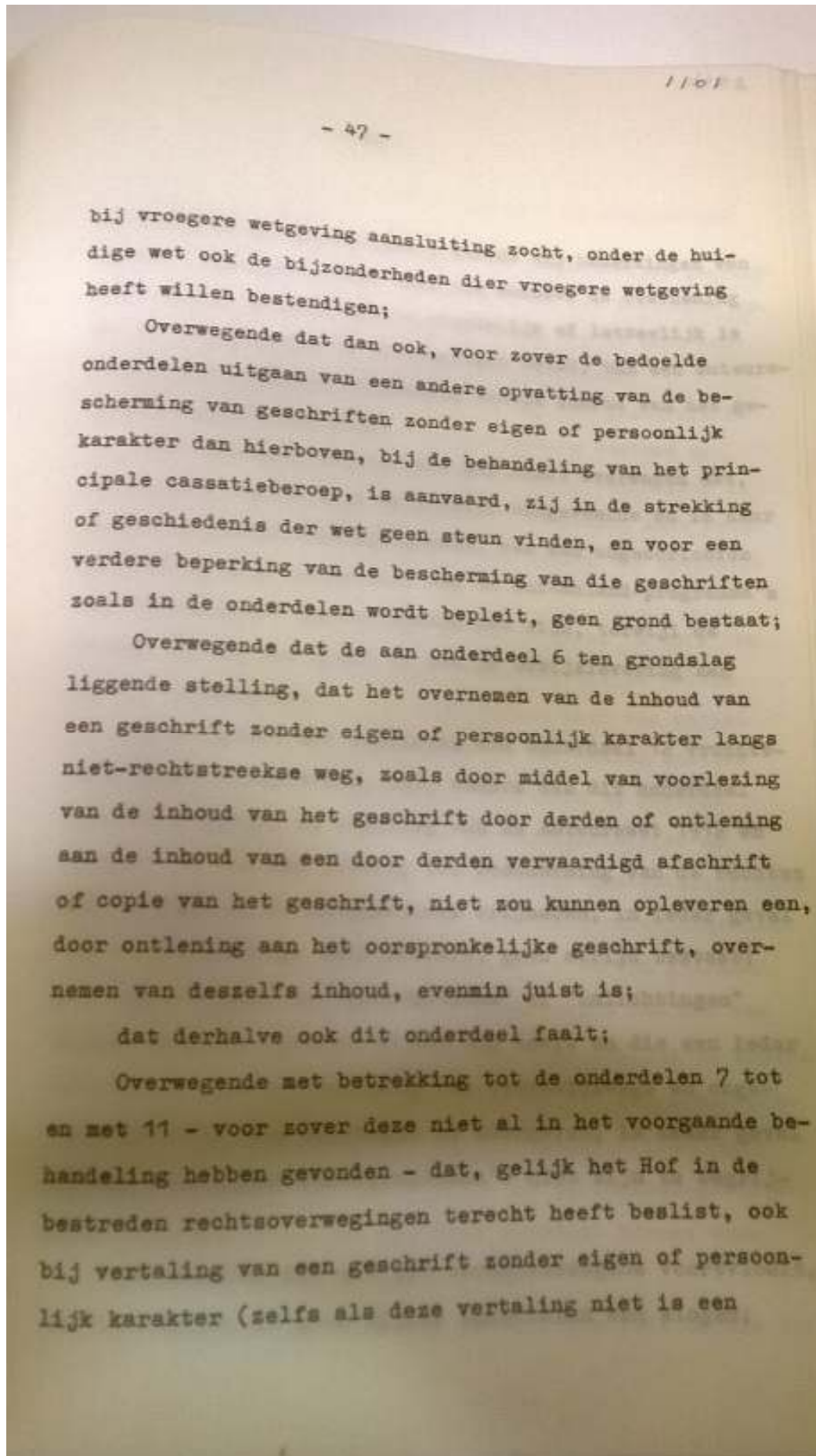
Overwegende dat het middel in zijn eerste vijf onder-

1100
- 46 -

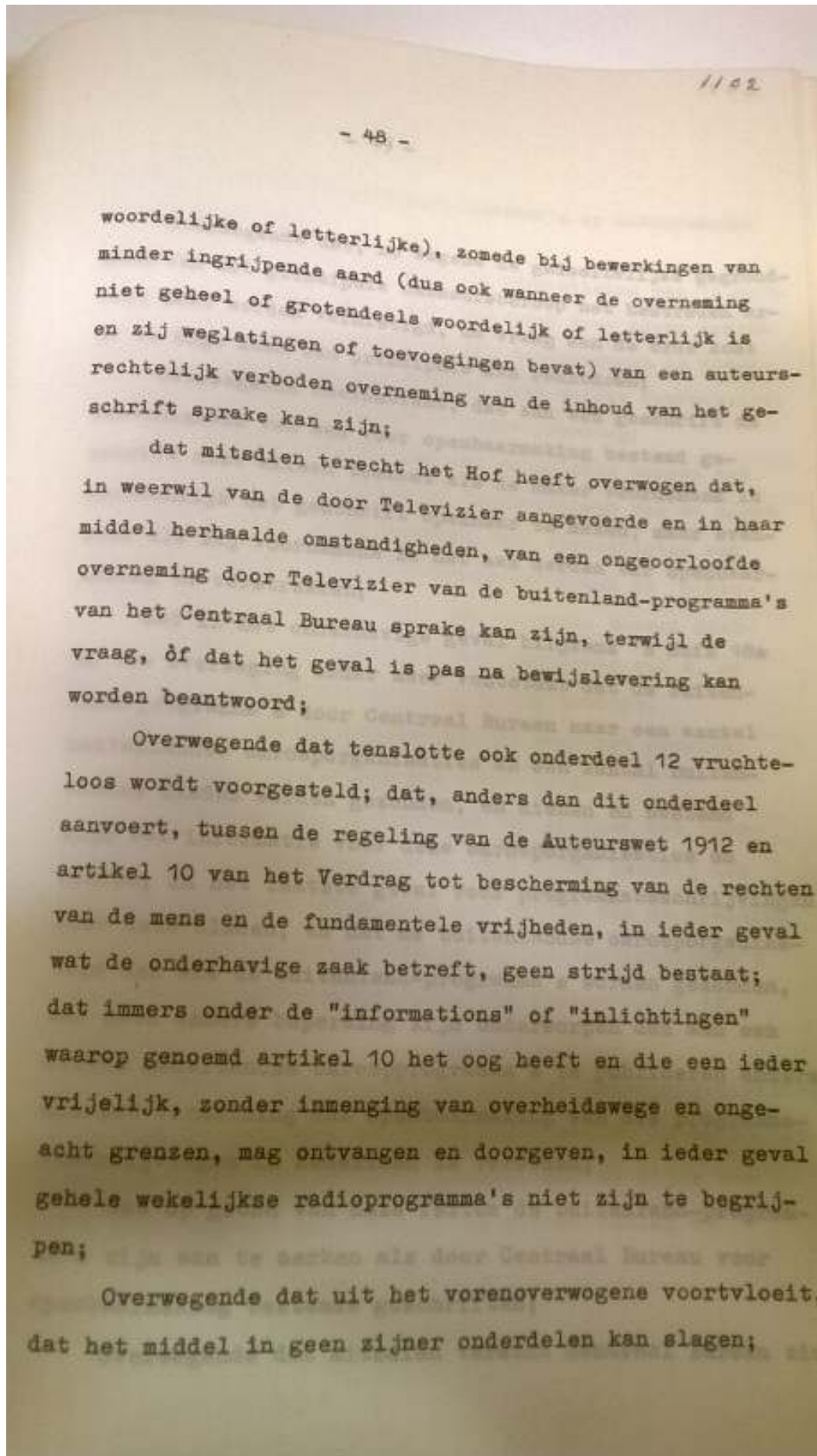
delen, met een beroep op de omstandigheid dat het auteursrecht op geschriften die geen eigen of persoonlijk karakter bezitten, in de wet is opgenomen in aansluiting aan het onder de vroegere wetgeving bestaande copijrecht, dat tegen het nadrukken van drukwerken bescherming verleende, bepleit, dat aan de auteursrechtelijke bescherming van zodanige geschriften gelijke beperkingen moeten worden gesteld als, naar het middel stelt, onder de vroegere wetgeving met betrekking tot het copijrecht hebben gegolden;

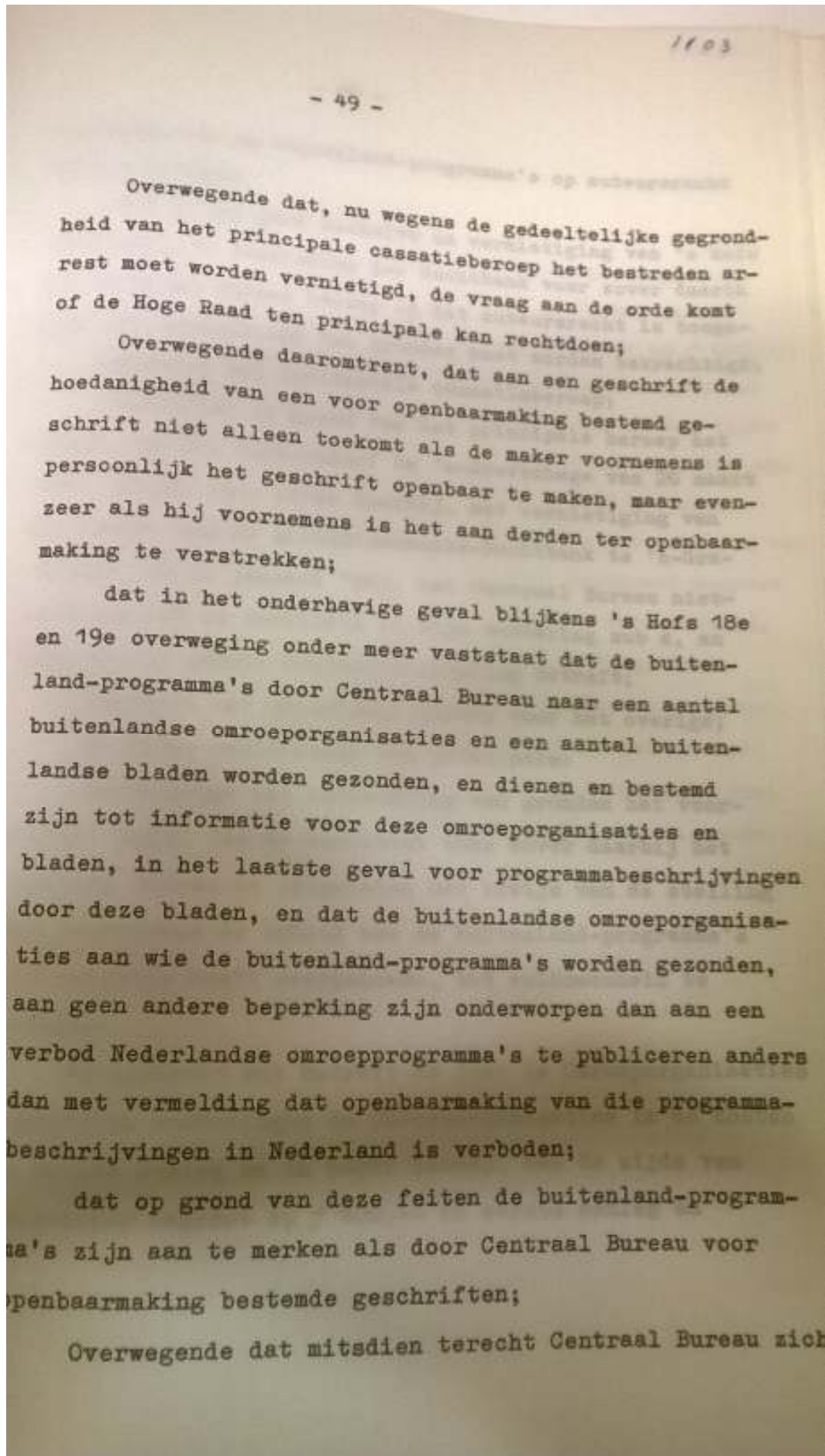
dat het middel met name betoogt, dat het auteursrecht op bedoelde geschriften slechts strekt tot bescherming van het belang van de drukker of uitgever ervan (onderdelen 1 en 2), dat die geschriften alleen dan voor bescherming in aanmerking komen indien ze zijn gedrukt of uitgegeven (onderdeel 3), dan wel indien ze zijn gedrukt of uitgegeven in Nederland (onderdeel 5) alsook indien ze niet zijn tijdschriften of almanakken enz., die geen voorwerp van copijrecht waren en waaronder ook de onderhavige buitenland-programma's zouden vallen (onderdeel 4);

Overwegende dat, daargelaten hetgeen Televizier in dit verband heeft gesteld nopens de werking van het vroegere copijrecht, noch het stelsel, noch de parlementaire geschiedenis van de Auteurswet 1912 steun geeft aan haar opvatting, dat de wetgever, toen hij met betrekking tot de bescherming te verlenen aan werken sonder letterkundige, wetenschappelijke of kunstwaarde,

1104

- 50 -

als maker van de buitenland-programma's op auteursrecht daarop beroept;

dat op dit punt derhalve na vernietiging van 's Hofs beslissing de beslissing der Rechtbank voor zover daarin aan Centraal Bureau beroep op dat auteursrecht is toegekend met verbetering van gronden moet worden bekrachtigd;

Verwerpt het incidentele cassatieberoep;

Vernietigt op grond van het principale beroep het arrest van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 26 maart 1964, alleen voor zover daarbij, met vernietiging van het vonnis van de Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage van 22 januari 1963, het Centraal Bureau niet-ontvankelijk is verklaard in zijn vordering sub a, en voor wat de gehele kostenveroordeling betreft;

Verwerpt het principale beroep voor het overige;

En alsnu rechtdoende ten principale:

Bekrachtigt met verbetering van gronden het voornoemde vonnis van de Rechtbank voor zover daarbij het Centraal Bureau is toegelaten het bewijs van de stelling dat Televizier de inhoud van de buitenland-programma's stelselmatig heeft overgenomen, tot volkomenheid te brengen;

Veroordeelt wat betreft de door de Omroeporganisatie ingestelde vorderingen de Omroeporganisatie in de kosten in eerste aanleg en in hoger beroep, aan de zijde van Televizier begroot op f 400,-- in eerste aanleg en

